BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

www.albaref.hu 2016. szeptember • XXII. évfolyam 4. szám

Nyári tanulságok

„De ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele.” (1Tim 6,8)

Sokféle kérdést felvet a nyár az ember életében. Így volt ez a gyülekezetünkben is, hadd idézzek fel néhányat, amivel magam is találkoztam.

Miért nincs elég idő, pénz, egészség vagy éppen jó idő a nyaraláshoz? – Ha pedig mégis eljuthattunk valahova, miért olyan a szállás, az étel, a mosdó, illetve az a másik, aki olyan érthetetlenül furcsán reagál a dolgokra, legalábbis egészen másképp, mint én… Miért nincs internet, vagy ha van, miért olyan lassú? Miért kevés a szervezett program, vagy éppen miért olyan sok, miért nem lehet időben étkezni, valahova odaérni, miért kell néhány notórius későhöz igazodni?

Pál apostol szerint az így gondolkozó és kérdező ember: vesztes ember. Nagy nyereség elveszítője! (1Tim 6,6) Ismeretlen számára a megelégedés öröme: csak keseregni tud vélt vagy valós veszteségein, sokakat ellenségeinek, rosszakaróinak lát, akik bezzeg megkapják a nagyobb juttatást, a kedvezményeket, a jobb helyeket és a kényelmesebb körülményeket. – Közben könnyen meglehet, hogy ezek a „kedvezményezettek” a lényeget veszítették el!

Különösen szomorú, amikor hívő emberek élnek kesergő életet. Ők azok, akik nem alázzák meg a szívüket Mennyei Atyánk szavai előtt: „Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, és aki ilyen úton jár, annak mutatom meg a szabadításomat.” (Zsolt 50,23) Nem értik Isten ajándékozó szeretetének leglényegét: „Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk.” (Róm 5,8)

Isten szeretete egészen sajátos szeretet. Sokkal több, mint gondviselés, mint gyógyítás vagy ajándékozás, bajból kimentés vagy győzelem az ellenségeink felett. Isten szeretete „elviselés”. Elviselése annak, aki vagyok, amilyen vagyok, annak, ahogy fárasztom és bosszantom Őt elégedetlenségeimmel, értetlenségeimmel és azzal az elképesztő önszeretettel és önigazsággal, ami miatt a másik hibáját, mulasztását vagy éppen hitetlenségét „kiválóan” látom és jellemzem, de közben a saját szívem és jellemem valóságos nyomoráról fogalmam sincs… Az igazság az, hogy „élelmünk és ruházatunk” sem jár nekünk!

Megelégedsz azzal, amit neked adott Isten? Elfogadod a módot is, ahogyan azt adta? Ne mondj könnyen igent, hanem vizsgáld meg önmagad, s légy egészen őszinte: több dolgot is találhatsz az életedben, amivel elégedetlen vagy. Jónás is úgy gondolta, hogy „méltán haragszik mindhalálig”, amikor egy bokor kiszáradása miatt a napszúrás kerülgette… (Jón 4,9)

Pál apostol fent idézett tanácsa akkor lesz örömteli részévé az életednek, ha a „mit adott” helyett szívből vizsgálni kezded: „mit tett” érted az Isten? Nem csupán elviselt mindmáig, hanem bűneid eltörléséért kimondhatatlanul nagy áldozatot hozott! Megtette! S ha e nyáron túl a keresztre koncentrálsz, szép fokozatosan „leroskad benned a miért, elcsöndesülnek lázas keresések” (Füle Lajos), s betölt a megelégedés tiszta öröme. Szívből kívánom: így legyen, ámen!

Somogyi László

ÁLDÁSODDAL MEGYÜNK...

2016. június 2-án ballagás volt az Olajfa óvodában. A Galamb csoport nagycsoportosai búcsúztak.

A kezdésre várva az óvó nénik fényképeket vetítettek az elmúlt 4 év közös eseményeiről, mialatt a Mesevilág című dal szólt. Jó volt látni, hogy mennyit változtak a gyermekek.

A teljes csoport, melyben a kis- és nagycsoportosok együtt voltak, a Só című mesét játszotta el. Minden kicsi és nagy gyerek aktívan vett részt a hosszú mese előadásában.

Az óvodai dolgozók és az óvodások búcsúzója után Somogyi László lelkész úr is köszöntötte a ballagókat. Hálát adott Istennek az óvodáért és a gyermekekért. Beszédében azt hirdette, hogy mindig van Valaki, akihez bizalommal, hittel lehetnek a kicsik és lehetünk mi is, felnőttek.

Nemcsak az ovisok, szüleik is elköszöntek az intézménytől. Visszagondolva, szülőkként jól döntöttünk, amikor az Olajfa ovit választottuk csöppségeinknek. A mai felgyorsított, sokszor lelketlen világban a gyermekek olyan lelki gazdasággal épültek, ami megalapozta egész életüket. Köszönet a sok tanított énekért, versekért, az elmondott mesékért, a gyakori kézműveskedésért, a hazafias nevelésért, az Istenbe vetett bizalom megismertetéséért, építéséért. Ha akadtak is csomók a lelki szálakon, mindig jött segítség. Köszönjük az óvó nénik és a dadus néni lelkiismeretes, kitartó, segítőkész munkáját. Hálával gondolunk Bogi nénire, Enikő nénire, Zsuzsa nénire, Izabella nénire, Erna nénire és Ibolya nénire. Kívánjuk életükre Isten gazdag áldását, jó egészséget, sok-sok türelmet.

Az ének soraival köszönünk mindent.

„Áldásoddal megyünk, megyünk innen el.
Néked énekelünk boldog éneket.
Maradj mindig velünk, ha útra kelünk,
Őrizd életünk minden nap…”

Sok szeretettel: Kocsis család, a Galamb csoport nevében

TÁBOR A BÜKK HEGYSÉGBEN

Július első hetében volt iskolánk nyári tábora hazánk első hegyvidéki nemzeti parkjában, a Bükkben. Hétfőn fél nyolckor gyülekeztünk az állomáson, majd 4 óra kényelmes utazással megérkeztünk a miskolci Tiszai pályaudvarra. Egy rövid belvárosi séta és fagyizás után busszal utaztunk tovább Lillafüreden keresztül Bükkszentkeresztre. Délután kettőkor foglaltuk el a szállásunkat a hangulatos és kényelmes Ódon panzióban. Itt már várt minket Szanyó Gábor bácsi, aki a csomagjainkat szállította a táborhelyre, így utazás közben nem kellett ezekkel bajlódnunk. Egy kis pihenés után felsétáltunk a somosbérci kilátóba (673 m), ahonnan lélegzetelállító kilátás nyílt a falura. Fáradhatatlanságunk bizonyítékaként még egy focimecscset is lejátszottunk. Hazafele menet mészégető kemencéket láttunk. Erre a napra nem ez volt az utolsó élményünk, mert este a szentjánosbogarak rajzását figyelhettük meg a sötétedő erdőben.

A második napon kipihenten ébredtünk, amire szükségünk is volt, mert bevezető túraként hat kilométert sétáltunk Lillafüredre, hatalmas, öreg bükkfák árnyékában. Közben a Fehérkőlápa-siklánál újabb csodálatos panoráma tárult elénk. Lillafüreden megtekintettük a Szent István cseppkőbarlang mesevilágát, a Szinva-vízesést – amely Magyarország legnagyobb vízesése –, a Palotaszálló függőkertjét József Attila szobrával. Este a helyi üvegmúzeumban az üveghuták működéséről szereztünk új ismereteket. Majd a helybéli fiúkkal játszottunk egy barátságos focimérkőzést, ahol az emberelőny következtében 1–0-ra nyertünk. Eközben a lányok Zsuzsa nénivel az üvegfestést gyakorolták.

A harmadik napon, a reggeli áhítat után elindultunk Bükkszentkeresztről Miskolctapolcára, ami egy „rövidke”, tizenegy kilométeres, frissítő túra volt gyönyörű terepen.

Ebédünkről Nagy Jázmin anyukája és mamája gondoskodott, amit jóízűen fogyasztottunk el a barlangfürdő parkjában. Délután kipróbáltuk a barlangfürdő minden csodáját: a kinti, benti medencéket, a csillagtermet, a vadvízi áramlást, a jakuzzit. Miután eléggé kifürödtük magunkat, busszal tértünk haza szálláshelyünkre. A nap zárásaként megnéztük a Portugália–Wales foci Európa-bajnoki meccset.

A negyedik napon Szabó Gyuri bácsi gyógynövénypatikájában kezdtük a napot, majd busszal mentünk le Lillafüredre. Egy meredek hegyoldalon felkapaszkodva értünk el a Szeleta-barlanghoz, ahol sok érdekességet hallottunk a Szeleta kultúráról. Majd az erdei kisvonattal a pisztrángtelepig mentünk, ahol bepillantást nyertünk a pisztrángtenyésztés folyamatába. A visszafele utat a Hámori-tó partján gyalog tettük meg Lillafüredig. Megálltunk a szépen karbantartott Őskohónál, és itt is sok érdekes információt kaptunk a magyarországi vasgyártás múltjáról. Este pedig hangulatos tábortűz mellett énekeltünk és felidéztük a tábor eseményeit.

Az utolsó napot is áhítattal nyitottuk, majd busszal mentünk el a diósgyőri várig, ahol több, igazán érdekfeszítő és izgalmas interaktív kiállítást láthattunk a vár történelméről. Délután indultunk haza. Az állomáson és az iskolánál szüleink vártak izgalommal bennünket, hiszen már nagyon hiányoztunk nekik!

Ez a tábor minden résztvevőnek hatalmas élmény volt, amiért nagyon hálásak vagyunk Ili néninek, Márta néninek, Zsuzsa néninek, Gábor bácsinak és szüleinknek, hogy biztosították részvételünket ebben a táborban.

Lovász Gábor, Lovász Áron

2 in 1: TANÉVZÁRÓ & GYERMEKNAP

Megtelt a Széchenyi utcai templom 2016. június 5-én délután a hittanos tanévzáró istentiszteleten. Azok a gyermekek érkeztek Isten házába családjukkal együtt, akik állami iskolákban vesznek részt református hit- és erkölcstanoktatásban. Az ébresztő igehirdetést követően a telekis, a zentais és a munkácsys gyermekek engedtek betekintést a tanév során elsajátított bibliai történetekbe. Láthattuk a háborgó, majd lecsillapított tengeren a tanítványokat Jézussal együtt a csónakban. Megcsodálhattuk József ruhadarabjait, és azok legbecsesebbjét: a mennyei fehér ruhát. Megelevenedett a farizeus és a vámszedő is imádságuk közben. Szemünk előtt öltötte magára Krisztus katonája a lelki fegyverzetet. A tízparancsolat is megjelent köztünk. Az istentisztelet végén minden hittanos gyermek megkapta a bizonyítványát, a kitűnők neveit még fel is olvasták.

A program második része a gyülekezeti gyermeknap volt, amit a zápor ugyan kissé átütemezett, de felülírni nem tudott. A kürtős kalács és a mintegy 300 db palacsinta elfogyasztása után a Palánta Misszió tartott bábelőadást a Szeretetre vágyó süni (2.) címmel. A gyermekek örömére kézműveskedésre is volt lehetőség. Köszönet illeti a szervezőket és a szolgáló testvéreket.

Ez a délután arról a közel 450 gyermekről szólt, akik nem feltétlenül szorosan kötődnek a gyülekezet közösségéhez (sokan közülük csak a karácsonyi és a tanévzárós alkalmakra jönnek közénk), de akik felé hitoktatók hétről hétre az iskolákban szolgálunk. Ők azok a gyermekek, akik vagy saját indíttatásból vagy szülői támogatással érkeznek a hittan órákra. Nincsenek annyian, mint lehetnének, mert fel kell vállalniuk az osztály előtt, hogy nem maradnak erkölcstan órán, de nem is a jóval népesebb római katolikus foglalkozást választják. Mi, hitoktatók szeretjük is őket, féltjük is őket. Kérjük, hogy imádságainkba kapcsolódjanak be és könyörögjünk együtt értük, hogy a szívükbe hullatott igemagvak kifejlődjenek, felnövekedjenek. Imádkozzunk családjaikért is, hogy ne maradjanak alvó reformátusok, hanem ébredjenek rá Isten megtartó szeretetére. Azt szeretnénk kérni, ha van környezetükben ilyen hittanos család, tegyenek tanúságot előtte, és hívogassák szeretettel a gyülekezet közösségébe. Végezetül öröm számomra tapasztalni, hogy a presbitérium anyagilag és figyelemben is áldoz ezekre a családokra. Fohászkodjunk és gondolkodjunk együtt, mit tehetünk még értük.

Szabó Gergelyné
hitoktató-lelkipásztor

„Engedjétek, és ne akadályozzátok, hogy hozzám jöjjenek a kisgyermekek, mert ilyeneké a mennyek országa.” (Máté 19,14)

NAPKÖZIS HITTANTÁBORBAN JÁRTUNK...

Június utolsó hetében hittanos gyermekek népesítették be a gyülekezeti házat. Nevezetesen 65 gyermek, akik többségében alsó tagozatosak voltak. Voltak közöttük talentumos diákok is, nagyobb részt azonban a város különböző iskoláiba járó, a kötelezően választható hit- és erkölcstanoktatásban résztvevő gyermekek barátkoztak Isten Szavával, gyülekezetünk, iskolánk pedagógusaival és persze egymással.

Délelőttönként a templomban tartottunk áhítatot a gyülekezet lelkészeinek szolgálatával, majd csoportfoglalkozásokra indultunk a hitoktatók vezetésével. Délután iskolánk pedagógusai segítettek olyan közösségi játékoknál, mint a sportvetélkedő, bibliai activity, bibliai társasjáték, akadályverseny és állathangosdi. Később teniszedzésre is volt lehetőségünk az iskola teniszoktatója jóvoltából, ill. a népszerű kézműveskedésre voltunk hivatalosak. A hét záróalkalmára a templomban került sor, ahol a gyermekek a szüleikkel együtt idézték fel a hét áldásait. Sokat elárul, hogy a hét közepére már úgy kellett a szülőknek az iskolaudvarról hazarimánkodniuk a gyermekeket.

Köszönjük a lelkipásztorok és az iskola vezetésének támogatását, a hitoktatók rendkívül áldozatos munkáját, az iskola pedagógusainak odaszánt segítőkészségét, az iskola és a gyülekezet dolgozóinak kedvességét és egy anonim szolgáló csendes háttérmunkáját. Hála legyen az Úristennek, hogy vannak szülők, akik engedik Jézushoz igyekezni gyermekeiket. Imádkozunk, hogy az elvetett mag kikeljen és gyümölcsöt érleljen a gyermekek szívében.

Szabó Gergelyné Zsófia
beosztott lelkész – hitoktató

Morzsaszedegetés:

Zsófi: „Sok pecsétet kaptam! 3 barátot is szereztem! Jók voltak a hittanórák! Jókat énekeltünk! Jó jutalmak voltak!"

Peti: „Az volt a jó, hogy megismerkedtem Viktorral!"

Ingrid: „Találkozhattam Petivel! Megismerhettem Hannát!"

Kitti: „Jó csoportba kerültem! Megismertem Orsit!"

Tamara: „Minden jó volt!"

Orsi: „Voltak itt barátaim, és szereztem is! Mindenki kedves volt velem, főleg Kitti! Amikor fájt a hasam, kedvesek voltak hozzám!"

Eszter: „Többet tudunk a Bibliából!"

Hanna: „Sok jó dolgot tanulhattunk!"

Viktor: „A kedvenc színem a sötétkék, és épp abba a csoportba kerültem! Lett két barátom is!"

ISKOLAKERÜLŐ HÉT – A MÁSODIK!

Az ÚR akkor ezt mondta Nóénak: Menj be egész házad népével a bárkába, mert csak téged látlak igaznak ebben a nemzedékben! *Minden tiszta állatból hetet-hetet vigyél magaddal, hímet és nőstényt! Azokból az állatokból, amelyek nem tiszták, kettőt-kettőt, hímet és nőstényt! Az égi madarakból is hetet-hetet, hímet és nőstényt, hogy maradjon utódjuk az egész földön! Mert hét nap múlva negyven nap és negyven éjjel tartó esőt bocsátok a földre, és eltörlök a föld színéről minden élőt, amelyet alkottam. Noé úgy is tett mindent, ahogyan az ÚR megparancsolta neki. (1Móz 7,1–5)*

A tanév végeztével, 2016. június 20–24. között került megrendezésre a Budai úti gyülekezetrész szolgálói által szervezett nyári napközis tábor. Ezen a héten Isten közös dicsőítése és igazán érdekes programok várták a 30 általános iskolás korú gyermeket, melyek remélhetőleg megalapozták mindegyikőjük számára a nyár hangulatát, és ébredő hitükben is megerősítést nyerhettek. A gyermekhét a Gyülekezeti Központban kapott helyet, együttlétünk minden nap itt kezdődött és itt is ért véget, azonban nem sok időt töltöttünk az épület falai között, hiszen, Istennek hála, programokban nagyon gazdag hetet éltünk át. A diákok rengeteg élménnyel gazdagodhattak, de véleményem

szerint a kísérők is hasonlóan érezhettek, így voltam ezzel én is, aki az egyetemhez szükséges tanári pályaismereti gyakorlatomat töltöttem a táborban.

Az egész hét tematikáját átszőtte Noé története, a kirándulásokat is e bibliai szakasz iránymutatásával tettük meg. Így jutottunk el hétfőn a kápolnásnyéki Pauger hajóépítő műhelybe, ahol a gyermekek megtekinthették, hogy milyen hosszadalmas és bonyolult folyamat egy hajó megépítése. Ebből a példából könnyen megérthették, hogy mekkora feladatot is kapott Noé Istentől. Kedden a Sóstói tanösvényhez vezetett utunk biciklikkel, ahol Fóris Anna kertészmérnök vezetésével egy kellemes túrát tehettünk, megismerkedve azon növényekkel, amelyeket Noé is magával vihetett a bárkára. Külön élményt jelentett a magvak, gombák kóstolója, melyre a gyerekek becsukott szemmel vállalkoztak.

A szerdai nap különösen tartalmasra sikerült, délelőtt Agárdon vettünk részt sárkányhajózáson, megtapasztalva a hajózás szépségeit és a hosszú evezés fáradalmait. Délután a Herosztól érkeztek egy állatbemutatóval, valamint az özönvíz mint időjárási jelenség tudományos hátteréről hallgathattunk meg egy előadást Szabó Endre biológiatanártól. Természetesen a „kötelező" programok mellett sok-sok lehetőséget kaptak a gyerekek kézműveskedésre, sportolásra és játékra is. Így volt ez csütörtök délelőtt is, amikor számháborúzásra került sor a Béke tér mellett található parkban. Ezen a napon galambászok is érkeztek táborunkba, akik szintén egy református gyülekezet tagjai, ezért bibliai szemszögből különösen érdekes előadást hallhattunk Noé történetének emblematikus madaráról. Ezt követően lehetőség nyílt a madarak megsimogatására is. A nap végén megtörtént a tábor hivatalos zárása is, hiszen pénteken hosszabb útra indultunk és idő szűkében erre már nem lett volna lehetőség. Külön busszal a budakeszi vadasparkba látogattunk, ahol az Úrnak hála olyan vezetőt kaptunk, aki nagy lelkesedéssel készült fel az állatok vallási szempontból történő bemutatására, így mindamellett, hogy a gyerekek jól szórakoztak, mind hitéleti, mind biológiai szempontból hasznos információkkal gyarapodhattak.

A gyerekek kimeríthetetlen energiával és lelkesedéssel csinálták végig ezt a programokban gazdag hetet, melyért köszönet illeti elsősorban Urunkat, ki mindvégig velünk volt, és gondja volt ránk, lehetővé tette lelki épülésünket, és hogy együtt, közösségként megélhettük ezt a hetet, valamint Berzéné Bezdán Erikát és Mádiné Ládás Andreát, főszervezőinket, akik hihetetlen eltökéltséggel, odaadással és szeretettel szervezték és bonyolították le a tábort. Külön öröm, hogy a felnőtt kísérők mellett diákok is részt vettek a tábor sikeres véghezvitelében, hála legyen az Úrnak, aki arra indította őket, hogy pusztán saját elhatározásukból jöjjenek, programokat szervezzenek, kitartóan játsszanak a kicsikkel, és velünk legyenek. Ezen kívül nagyon sokat tettek a tábor sikerességéért azok a segítők is, akik csak egy-egy napra vagy programra ugrottak be segíteni, így köszönjük a reggeli áhítatokat, a szebbnél szebb énekeket, a mindennapi étkeztetést, a termek díszletét, a kézműves foglalkozásokat, és végül, de nem utolsósorban köszönjük Berze János lelkipásztornak, hogy jelenlétével biztosította a tábor zavartalan, gördülékeny működését, valamint a kisbuszos fuvarokat.

Nagy reménnyel kell tekintenünk ezekre a gyermekekre, és bíznunk kell benne, hogy a táborban elhangzott gondolatok nyitott fülekre és szívekre találtak, így értelmet nyer a sok belefektetett munka. Hála Istennek, konkrét sikerként könyvelhetjük el, hogy hárman közülük a megtérők imájának közös elmondása után megértették az evangéliumot és jelezték, hogy ezután követni szeretnék Urunkat. Kitűnő alkalom ez, hogy sikerüljön Isten útjaira terelni a fiatal lelkeket, ezért különösen fontos ez a tábor és jövőbeli folytatása, hogy újra jöhessenek azok, akiknek tetszett, és hogy ily módon újabb gyermekeket sikerüljön megszólítani.

Sábián Tamás

EGY HÉTIG NOÉ BÁRKÁJÁBAN

Berzéné Bezdán Erika néni megkérdezte, lenne-e kedvem segítőként részt venni az „iskolakerülő héten". A tábor célja az, hogy a gyerekek egy kicsit el tudjanak feledkezni az iskoláról, és az Úrral kezdhessék a nyarat.

A fő téma idén Noé története volt. Az özönvízről, a bárkáról, Noéról és családjáról biztos mindenki rengetegszer hallott. Én is úgy gondoltam, hogy mindent tudok, és ismerek a történetről. Mégis nagyon sok érdekességet és új dolgot hallottam a hét során. A gyerekek, és mi segítők is, beleélhettük magunkat a történetbe. A dekorációnak köszönhetően pedig úgy is éreztük magunkat, mint egy valódi bárkán.

Megtudtuk, hogy mit is ehettek az emberek és az állatok a hajón. Kiderült, hogy valószínűleg az állatok hibernált állapotban lehettek, így nem is kellett olyan sok ételt felvinni. Noé családja mindenféle gabonát vihetett fel a hajóra, amelyekkel mi is megismerkedhettünk egy délutáni foglalkozáson, az ehető gyógynövényeket pedig a sóstói tanösvényen mutatták meg, ahova biciklivel érkeztünk meg.

Készíthettünk és kóstolhattunk: mandulatejet, chiapudingot, zab- és kölespelyhes kókuszgolyókat. A világ különböző pontjairól a gabonafajtákat megfoghattuk, pl.: cirok, amarán, quinoa, chia, köles, hajdina stb. magokat. Agyagból olyan edényeket készíthettünk, amelyek valószínűleg a bárkán is megtalálhatóak voltak.

Részletesen tanulmányoztuk, hogy is nézhetett ki a hajó, és az állatokat hogyan helyezték el a bárka belsejében. Éppen ezért ellátogattunk egy hajógyárba Kápolnásnyékre, ahol megnézhettük, hogyan készítik el ma a versenyhajókat. A Velencei-tavon pedig sárkányhajóztunk.

És hogyan jelenhetett meg annyi víz a Föld felszínén? Erről Szabó Endre tanár úr beszélt az előadásában.

Állatok nélkül viszont Noé bárkája nem Noé bárkája, éppen ezért simogattunk kis állatokat, láttunk és megfoghattunk valódi postagalambokat, és az utolsó nap felbuszoztunk a Budaörsi Vadasparkba.

A hét lelkileg is nagyon tartalmas volt. Minden reggel Megan Péli amerikai lelkésznő tartott a gyerekeknek reggeli áhítatot, Berze János lelkész úr tolmácsolásával. Minden délelőtt és délután Istent dicsőítő dalokat énekeltünk.

Nekem személy szerint nagy élmény volt, hogy a segítőtársaimmal beszélgethettünk Istenről, az ő gondviseléséről, szeretetéről és a saját hitemről őszintén.

A héten rájöttem, hogy milyen csodálatos Isten, milyen megbocsátó, mennyire vigyáz ránk és mennyire szeret minket és gondoskodik rólunk, annak ellenére, hogy mi milyen sok fájdalmat okozunk neki. Mégis a sok bűnünk ellenére megígérte, hogy soha többet nem árasztja el a világot özönvízzel. Hálás vagyok az Úrnak mindezekért és köszönöm neki, hogy jól sikerült a tábor.

Kérjük az Urat, hogy adjon erőt a szervezőknek, hogy jövőre is lehessen ilyen nagyszerű hét, ahol a gyerekek és mi is Isten közelében lehetünk.

Áldás, békesség!

Csetényi Orsolya

Noé Istennel járt, te is Istennel jársz mindenhová? Nagyon izgatott voltam, amikor ebbe a táborba segítőnek jelentkeztem. Előtte táborban még soha nem vigyáztam gyerekekre. Itt mégis táborozóból táboroztató lettem.

Az első nap arról tanultunk, hogy kinek mi a terve az életben. Nagyon változatos módon történt ennek a megértetése. Sok játékkal, mesével, rajzzal, énekkel, kézműves foglalkozással; sőt még a Pauger hajóépítő műhelybe is ellátogattunk ezért. Így a gyerekek megérthették, hogy Noé egyetlen célja az volt, hogy Isten akaratát teljesítse, mert ő tiszta szívéből szerette az Urat. Mindenki bolondnak nézte, de ő kitűzte a hajóépítést céljául és véghez is vitte. Isten tervezett és így Noé is tervezett: ezzel arra bátorítottuk a gyerekeket, hogy nyugodtan tervezzenek és álmodjanak nagyot.

Kedden a sóstói tanösvényt jártuk be. A növényekről sok új érdekes dolgot tanultunk. Megismerkedtünk neveikkel, ízeikkel, jó és rossz hatásaikkal. Kézműves foglalkozásokon a gabonafajtákat vettük nagyító alá. A napi igénk ez volt: „Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt. Megvan az ideje a születésnek, és megvan az ideje a meghalásnak. Megvan az ideje az ültetésnek, és megvan az ideje az ültetvény kitépésének." (Préd 3, 1–2).

Szerdán sárkányhajóztunk. Átélhettük a „hajózás" élményeit. Együtt, csapatban dolgoztunk, mert csak akkor haladt gyorsan a hajónk. Egy játékos vetélkedőn győzelmet arattunk. Tanultunk az állatokról és azok ellátásáról. Kézműves foglalkozáson gyógybalzsamot készítettünk.

Isten tud egyedül békét adni neked, van békességed? Ezzel a kérdéssel foglalkoztunk a csütörtöki nap. Tanítottuk a gyerekeket arra, hogy Istenhez bármikor fordulhatnak, benne mindig meglelik a lelki békéjüket. Majd galambok szokásaival, viselkedésével, fajtáival bővítettük ismereteinket, sőt meg is simogathattuk őket. Ezután

számháború következett, mert egy táborban ez elengedhetetlen… Délután agyagból gyönyörű szép kis csészéket, gyertyatartókat készítettünk. Lezártuk a tábort, kiosztottuk az ajándékokat. Ugyanis péntek volt a bónusz nap: vadasparkba mehettünk.

A táborban nagyon jól éreztem magam. Felejthetetlen élmény volt számomra. Sok kis értékes gyerkőccel ismerkedtem meg. Mindennap egy kicsit megerősödtem a hitemben.

Hornyák Dóra

A BÁRKA TÁBOR VARÁZSLATOS VILÁGA

élménybeszámoló és mese

Június 20-tól 24-ig tartott az egyhetes napközis tábor, a Batthyány utcai református imaházban, mely remek lehetőséget nyújtott számos családnak, hogy gyermekét a tanévzárást követő héten örömteli és gondoskodó környezetben tudhassa. A tábor Ujvári Sándor református lelkész szervezésében került megvalósításra immáron második alkalommal. Idén a hívogató „Bárka tábor" elnevezés invitálta a jelentkezőket egy közös utazásra. Huszonkilenc lelkes kisgyerek jelentkezett, hogy egy bárkában evezzen velünk. Számos felnőtt és ifjú segítő lelkiismeretes együttműködése teremtett a táborban aktív, ámde pihentető, a gyerekeket feltöltő, élménygazdag felüdülést, ugyanakkor a gondoskodás, a lelkiség és a szeretet által átszőtt atmoszférát.

Délelőttönként egy időutazásra hívtuk meg a gyerekeket, mely során Noé korába repültünk visszsza. Együtt hallgattuk meg Isten kérését, együtt értelmeztük a tervét, építettük a bárkát és tereltük össze az állatokat. Noéval aggódtunk a végtelen vizeken sodródva, ugyanakkor vele bíztunk az Úr oltalmában és adtunk hálát, amiért szeret és védelmez minket.

Az ifjú segítők remek kis színjátszókört alakítottak, és előadásukkal még közelebb vitték a mondanivalót a gyerekekhez. De segítségünkre volt még a közös zenélés és a játékos feladatok, amik sokszor a történet értékeire utaltak vissza; olyan értékekre, mint a hit, a terv, az életcél, a türelem, az engedelmesség vagy a hála.

A gyerekeknek számos remek programban volt részük a hét során. Az első napon mindenki megcsillogtathatta kreativitását. Csodás festmények, kishajók, origami alkotások, csipeszfigurák – és még sorolhatnám – születtek, melyek szintén a Bárka témakörre utaltak vissza.

Kedden, a délután első felében kilátogattunk az amerikai focicsapathoz a MÁV-pályára, ahol nem csak bemutatót nézhettünk meg, de a gyerekek maguk is kipróbálhatták a játékot, amit nagyon élveztek. A délután második felében a Sóstói tanösvény állat- és növényvilágát ismerhették meg közelebbről a jövő kis ornitológusok és botanikus-palántái, szakvezetés segítségével.

Szerdán a cukrászat rejtelmeibe pillanthattak bele a gyerkőcök, és próbálhatták ki a mézeskalácskészítés fortélyát. Majd az elsősegélynyújtás fogásait ismerhették meg és az újraélesztést próbálhatták ki ambu-baba segítségével. Végül az elmaradhatatlan dartsversennyel zárult a nap. (Szerencsére addigra már profi elsősegélynyújtóvá avanzsáltak, így senkinek nem esett bántódása.)

A következő napon a HEROSZ előadásán keresztül gyűjthettek tippeket az állattartásról – talán ez Noénak is jól jött volna a bárkán –, majd pedig a nagyon várt „ibizai" strandfürdő enyhítette a kánikulát, ahol a gyerekek kipróbálhatták a galambröptetést is.

Végül pénteken ismét a Sóstói tanösvény volt a helyszín, de ezúttal nem mint ornitológusok, hanem mint ifjú Indiana Jones-ok vetették magukat a dzsungelbe az ifjak, hogy halált megvető bátorsággal leküzdjenek sok akadályt és elnyerjék a fele királyságuk (vagy ami még jobb: sok csokit). A kis dzsungelharcosok ezután fagyival hűthették le magukat (köszi, Miklós!), majd a lufihajtogatás örömeiben merülhettek el és végül az

ugrálóvárban élvezhették a súlytalanság élményét.

Persze itt most nem szól a fáma a társasjátékokról, pingpongozásról, vízicsatákról, amik a hetet tovább színesítették.

A péntek délutáni családi pikniken a szülők meghallgathatták az aranymondásokat és a dalokat, amiket a gyerekek tanultak a tábor során, és egy pár óra erejéig ők is megérezhették a Bárka tábor lelkületét.

Sok pozitív visszajelzés érkezett a tábor kapcsán. Nagyon szeretetteli és családias volt a hangulat. Nagyon hálásak vagyunk minden segítőnek és külsős előadónak és közreműködőnek, hogy támogatták a tábort és a gyerekeket, és lehetővé tették, hogy még színesebb legyen a program!

Várjuk vissza a gyerkőcöket! Remélem, jövőre is egy bárkában evezünk!

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy házikó. A négyszögletű kerekerdőn túl a második utca után balra, az üveghegy előtt közvetlenül… na, ez a házikó nem ott van, hanem a Batthyány utcában. Látszólag egy aprócska házikóról van szó, piciny kis előkerttel. Látszólag; mert ha az utcáról belesel, ezt láthatod. De aki járt már ott, az tudja, hogy ez a ház csodákat rejt! Ott vannak rögtön a tuják, a kis előkertben két oldalt. Elárulok egy titkot: ezek nem tuják, hanem varázskapuk! Mindegyik tujapár más és más kapu. Az egyik egy időkapu, a másik egy dimenziókapu, a harmadik egy alakváltó kapu, és a negyedik egy teleportkapu…

Peeeersze! Most biztos hitetlenkedtek! Hiszen ilyen csak a mesében van! És ha igaz is volna, miért árulnék el egy ilyen titkot mindenkinek? Hát, mivel ezek a kapuk nem működnek ám csak úgy akármikor, szíre-szóra! Minden évben csak egy hétig működnek, és csak annak, aki tudja a varázsigéket, amiket mi magunk közt csak aranymondásnak hívunk… Úgy van, ahogy mondom! És a házikó sem egy közönséges házikó. Bár kívülről aprónak tűnik, belépve hirtelen kitágul a tér, és úgy érzed, mintha egy hatalmas terembe léptél volna be! A varázslat pedig csak azon a héten működik, amikor véget ér a tanítás az iskolában, és kitör a vakáció. Épp a vakáció első hetében! Miért pont ekkor?

Mivel az iskolában tanév közben a gyerekek az energiájukat a tanulásra összpontosították, hogy minél okosabbak legyenek! De júniusra az energia elfogyott, és mindenki reménykedve, kimerülten, elcsigázva pislog a vakáció pihentető és feltöltő hetei elé. Pont ebben a lemerült üzemmódban tud a varázslat belopózni a lélekbe, és kellően feltölteni azt energiával, hogy utána be tudjuk indítani a varázskapukat.

Persze mindez nyári tábornak álcázva történt. A tábort Bárka tábornak neveztük el, ami éppen csak sejteti a közös utazás kecsegtető ígéretét. A tábor szervezői – a tábormesterek és a mesterifjoncok – alaposan előkészítették a terepet a nagy utazáshoz, és csupa pozitív energiával ágyaztak meg az érkező táborlakóknak. Olyan energiákra gondolok, mint hit, szeretet, barátság, elfogadás, odaadás, önzetlenség, kalandvágy, lelkesedés.

Az utazásra pedig huszonkilenc vállalkozó kedvű kisgyermeket vártak. A gyerekek kezdetben azt gondolták, a szüleik itt hagyták őket játszani, amíg ők dolgoznak. Csak ezután következett a kalandok sora!

Hétfőn reggel rögtön megtanultunk együtt egy aranymondást, aminek hatására az időkapu aktiválódott, és visszautaztunk az időben Noé korába. Hirtelen mindannyian ott voltunk Noéval, és hallottuk, amint Isten arra kéri, építsen egy bárkát. Első döbbenetünkből felocsúdva biztatni kezdtük Noét, hogy cselekedjen az Úr szavai szerint, hiszen mi a jövőből jöttünk ide, és az ő közbenjárása nélkül mi sem léteznénk!

Ettől kezdve minden délelőtt az időkapu aktiválódott, és mi mindig visszamehettünk az időben, hogy segítsünk Noénak. Elképzelhetitek, mekkora izgalom lett úrrá mindenkin, hogy egy ekkora feladatban részt vehet! Együtt építettük vele a bárkát. Együtt mondtuk el a tervet a családjának. Együtt tereltük összse az állatokat. Együtt aggódtunk az eső kezdetén és együtt hánykódtunk a végeláthatatlan vizeken. De velük együtt éreztük Isten törődését és szeretetét is, amivel óvott, hogy túléljük az özönvizet, és a hálát, hogy gondoskodik rólunk.

Volt, hogy az alakváltó kapu és az időkapu egyszerre működött, és nem csak hogy visszarepültünk az időben, hanem át is alakultunk, és valamelyik bárkán utazó állat bőrébe csöppentünk. Igazán izgalmas, amikor kinyitván a szádat nem a saját hangodat hallod, hanem éppen elefánttülkölést, vagy bagolyhuhogást… Nehéz is elmesélni annak, aki nem élte át.

Délutánonként a többi varázskapu aktiválódott. Az első délután a csendes pihenő után ébredvén mindenkit elöntött az alkotási vágy. Az alakváltó kapu sziporkázó képzőművészekké változtatott minket, akik egyszerre több dologban is roppant tehetségesek. Monet megirigyelné a kis festőtanoncok munkáit! De az origami mesterei is kalapot emelnének, csakúgy, mint a hajóácsok vagy a játékkészítők.

A következő délutánon hatalmas izmaink kerekedtek, melyeket pompás mez borított. Hirtelen egy amerikai focipályára teleportáltunk, ahol ádáz küzdelemben mérettettünk meg egy vérmes focicsapattal. Pár órával később viszont már a Sóstói tanösvény dzsungelében tágíthattuk tudásunkat, mint leendő ornitológusok és zoológusok.

Szerdán délután egy olyan dimenzióba csöppentünk, ahol mindenki mestercukrászként csillogtathatta tudását, és mézeskalácsunk egyetlen falatjától boldogság töltött el minden lelket. Majd hirtelen egy másik világban találtuk magunkat, immáron mint hős életmentők, akiknek az újraélesztés és segítségnyújtás a kisujjában van, és sorra menti a bajbajutottakat. Levezetésként az alakváltó kapu darts-bajnokká változtatott mindenkit, és izgulhattunk, hogy ki nyeri a csatát.

Csütörtökön kutyaidomárrá avanzsált a csapat, utána pedig egyik pillanatról a másikra Ibizán találtuk magunkat! De nem a spanyol Ibizán, hanem egy másik dimenzióban! Ezen az Ibizán édesvizű volt a tenger, és ezért nem haltak ki belőle a sellők. Koktél helyett gumibogyószörpöt szolgáltak fel és ráksaláta helyett pizzát! Sirályok helyett hófehér galambok röpködtek, amik olyan szelídek voltak, hogy a tenyerünkből ereszthettük őket az égnek!

Az utolsó napon ismét a dzsungelben találtuk magunkat, de most nem mint ornitológusok, hanem egy-egy csapat Indiana Jones-ként kellett halált megvető bátorsággal leküzdenünk félelmetes akadályokat, megoldani trükkös feladatokat, hogy a végén a győztes csapat elnyerje méltó jutalmát, minden gyerek álmát: sok-sok-sok CSOKIT!

Levezetésként egy kis ugrálóvár, lufihajtogatás és családi piknik segített mindenkinek visszaváltozni kalandorból kisgyerekké, tábormesterekből felnőtté, mesterifjoncokból segítőkké, mielőtt a búcsú ideje elérkezett.

Végül persze mindenki megfogadta, hogy senkinek nem árulja el a varázskapuk pontos működési elvét.

Jövőre pedig új kalandok várnak ránk!

Varga Zsófi

ÁLDÁSOK ERDÉLYBEN

Élménydús kirándulásban volt része gyülekezetünk közel 70 fős küldöttségének július 11. és 18. között.

Bódis Miklós hátszegi lelkipásztor meghívásának eleget téve indult el a kiránduló csapat a történelmi emlékekben, emlékhelyekben gazdag erdős, hegyes, bérces Erdélybe, annak is déli részébe, amely magyar szempontból szórványvidéknek minősül: Temes, Hunyad, Fehér és Krassó-Szörény megyékben a magyarok részaránya nem haladja meg az 5–5%-ot.

Július 11., hétfő az utazással telt: határátlépés Nagylaknál; városnézés a partiumi Aradon: Zala György Szabadság-szobrának, majd a tizenhárom 1848–49-es vértanú tábornok emlékművének megtekintése.

Ezt követően Temes megyén át vezetett az út a Hunyad megye Retyezát hegységében lévő román baptista testvérek által üzemeltetett „Fenyőfácska Keresztyén Tábor" (Tabara Crestina Bradatel) elnevezésű szálláshelyre.

Ezt megelőzőleg Bódis Miklós a Retyezát lábánál elhelyezkedő víztározónál várta a kirándulókat. Tájékoztatást adott a víztározóról, valamint a Hátszegi-medence lelki, földrajzi és történelmi érdekességeiről.

A hét többi napjain lelki és idegenvezetői szolgálattal kedveskedett feleségével, Etelkával együtt, aki az alábbi éneket tanította a hét folyamán:

1. E zord időben felcsendül egy drága üzenet
Irgalomról szól, hű Megváltómról
Már rég kívántál szabadulást bűnnek mélyéből
Földünkre jött Jézus, trónjáról, a mennyből.

Ref: Halld meg a jó hírt, Isten szeret
Ő megbocsájtja bűneidet
Kitárt karjával Ő haza vár
Úgy szeret Isten, jöjj, siess már…

2. Az ő fényében nincs sötétség, nem vagy egyedül
Add át szívedet, boldog így lehetsz
Ha Jézus vére eltörölte minden bűnödet
Énekelje szíved e szent üzenetet!

Ref: Halld meg a jó hírt, Isten szeret
Ő megbocsájtja bűneidet
Kitárt karjával Ő haza vár
Úgy szeret Isten, jöjj, siess már…

A hét további programjai dióhéjban:

Kedd: Hátszegi-medence – Őraljaboldogfalva (13. századból való református kőtemplom régi freskókkal), „Fatia Negra" kastély (Szacsal – Nopcsa bárók), Demsusi templom; egykori római főváros, Sarmisegetuza (Dacia tartomány, Kr. u. 106–271)

Szerda: Nagypestényi templom (egyetlen magyar híve van) és falumúzeum, „Mara-udvarház", melyet az egykori magyar nemesi hátterű tulajdonos visszaszerzett. Vajdahunyadi vár, Déva – „Kőműves Kelemen" vára.

Csütörtök: Torockó (néprajzi érdekességek; Székelykő-hegy), Gyulafehérvár (találkozás Gudor Botond lelkésszel, vendéglátás, előadás a helyi templomban, majd a felújított vár és az Árpád-kori székesegyház megtekintése (Hunyadi János, erdélyi református fejedelmek)

Péntek: kirándulás a Retyezátban két csoportban 1.Túra – Bukura-tó, 2.080 m és Peleaga-csúcs, 2.509 m 2. Vizgyűjtő, Kolc vára. Lolaia-vízesés

Szombat: Pihenés/piknik a táborhelyen

Vasárnap: szórvány csendesnap istentisztelettel Hátszegen. Ebéd/szeretetvendégség a visszakapott egykori református iskolában a helyi és környéki magyar reformátusokkal. Este szeretetvendégség és közös istentisztelet a Hátszeg melletti Nalácvádon a román hívők imaházában. Itt 3 román testvér tett nagyhatású bizonyságtételt Isten megkereső és megmentő szeretetéről, egyikük magyar nyelven. A helyiek lelkésze és Somogyi László is hangsúlyozták, hogy minden hívőnek, így magyaroknak és románoknak is ugyanaz a Jézus Krisztus a Megváltója: *„És éneklének új éneket, mondván: Méltó vagy, hogy elvedd a könyvet és megnyisd annak pecséteit: mert megölettél, és megváltottál minket Istennek a te véred által, minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből”* (Jelenések 5,9)

Azután látám, és ímé egy nagy sokaság, a melyet senki meg nem számlálhatott, minden nemzetből és ágazatból, és népből és nyelvből; és a királyiszék előtt és a Bárány előtt állnak vala, fehér ruhákba öltözve, és az ő kezeikben pálmaágak; (Jelenések 7.9)

Hétfő: A búcsúreggelit követően köszönetnyilvánítás, áldáskívánás igeolvasással, énekléssel a szálláshely román szolgáló munkatársainak a testvéri, kedves fogadtatásért, a hét folyamán részükről nyújtott barátságos és szívből jövő szolgálatként végzett bőséges ellátásért. Indulás haza. Útközben rövid városnézés Temesváron, a belvárosi református templom megtekintése, előadás meghallgatása a város, a templom és a gyülekezet történetéről.

Minden kora délelőtt különböző helyszíneken Bódis Mikós szolgált igével:

2016. 07. 12., kedd: „Te vagy az az egy” (Ámós 8,11–14)

07. 13., szerda: „Érted történt személyesen” (Lukács 15,1–7)

07. 14,. csütörtök: „Áldás felülről” (5Mózes 11,10–12)

07. 15., péntek: „A pók üzenete” (Márk 9,1–8)

07. 16., szombat: „Térj meg!” (János 21,1–15)

07.17., vasárnap: „Nyilvánvalóvá lesz!” (Efézus 5,13) (közös istentisztelet a helyiekkel [Somogyi László])

Az igeszolgálatok gyülekezetünk honlapjának „Médiaanyagok/igehirdetések füléről elérhetők: meghallgathatók, letölthetők.

Az Úré legyen a dicsőség a kapott gazdag áldásokért!

„Adjatok hálát az Úrnak, mert örökké tart szeretete” (2Krónika 20,21)

szzds

ANGOL TÁBOR BALATONFENYVESEN

Félóra tűző napsütésben, tikkasztó melegben való bőrönddel tébolygás után felüdülés volt meghallani a gyerekzsivajt a balatonfenyvesi református üdülőből. Ők már hétfőn ott voltak, én viszont csak szerdára érkeztem, de a legjobbkor, hiszen rántott hús volt az ebéd. Kezdetben nehéz volt segítőként beilleszkedni a pörgős menetrendbe, hiszen még a gyerekek is jobban tudták, hogy mit kellene csinálnom, mint én magam. Szóval gyorsan fel kellett venni az angolok által diktált tempót.

Délelőttönként bibliai tanítások voltak, melyeknek Lukács evangéliuma volt az alapja. Majd ezekről beszélgettek életkor szerint kialakított kiscsoportokban. Délutánonként következtek az angolórák, melyeknek alapja pedig a „szuperhősök” téma volt. Olykor nehéz volt felkelteni az érdeklődésüket, hiszen ez a korosztály (12–17 éves), már jobban érdeklődött egymás iránt, a szerelem iránt, mint irántunk…

Minden délután sor került valamilyen különleges elfoglaltságra, például süthettek angol süteményeket, festhettek egyéni zászlókat, részt vehettek egy igazi angol 5 órai teázáson és még sok minden máson. Minden napnak része volt, hogy egy angol elmesélje újjászületésének történetét. Ugyanakkor sor került mindig a strandolásra, meg sok másfajta testmozgásra is: egyik este például skót táncot tanultunk az angoloktól, az utolsó nap délelőttjén pedig egy jó kis rohangálós játékkal fárasztottuk le őket, hogy ne a vonaton használják ki végső energiáikat.

Egész héten írhattak név nélkül kérdéseket, melyek utolsó nap

megválaszolásra kerültek, ilyen volt például: „Hogy tud Isten mindenkit szeretni?” „Mit fogunk csinálni a mennyben?”

A tábor remek hangulatú volt, az angol önkéntesek nagyon ügyesen tették jókedvűvé a gyermekeket énekléssel, játékokkal. S kitartóan tűrték és élvezték a táborozók fokozott „érdeklődését” irántuk. Mindig örömmel és szeretettel vették körbe őket, és állandóan az sugárzott róluk, milyen nagy boldogság Istennel járni.

Szombaton a legtöbben vonattal mentünk haza, s amilyen megnyugvás volt szerdán meghallani a gyerekzsivajt a hosszú kóválygás után, olyan megnyugvás volt ezúttal elszakadni tőle…

Szanyó Bogi

Isten nem személyválogató. Mi azonban hajlamosak vagyunk különbségeket tenni. Testalkat, faji és nemzeti hovatartozás alapján is. Július utolsó hetében viszont egy olyan táborban voltunk együtt majdnem 50 fiatallal, ahol a magyar szervezők mellett angol anyanyelvűek is voltak. Méghozzá hatan! Különböző nyelvet beszéltünk, különböző szokásaink, kulturális hátterünk és különböző habitusunk van, egy azonban közös volt bennük. A cél. Az a cél, hogy a fiatalokat Jézushoz vezessük, és hogy felismerjék, mi mindent tett értük is.

A reggeli áhítatokon Lukács könyvéből válogattunk történeteket, főleg Jézus csodatételeit elemeztük, de mindegyik középpontjában a megtérésre hívás szerepelt. Ahogy Jézus is, úgy a főelőadó is példázatokban beszélt. Egy hegytetőre két út vezet fel; egy göcsörtös, rögös ösvény, és egy felvonó. Az ösvényen egyedül kell átverekednünk magunkat és egyáltalán nem biztos, hogy feljutunk a csúcsra. A felvonón viszont Jézussal mehetünk és teljesen bizonyos, hogy odaérünk a hegy tetejére.

A délelőtti lelki alkalmakon kívül az angol segítők olyan programokkal is készültek, amik nem biztos, hogy egy átlagos magyarországi táborban előfordulhatnak. Többek között az angol királynő 90. születésnapja alkalmából teadélutánt tartottunk, ahol nemcsak az igazi angol teát kóstolhattuk meg, hanem két angol süteményt is, amit a tinik saját kezűleg készítettek. Jómagam csak azért nem ettem belőle, mert láttam a folyamatot. ☺ Rengeteg sportos játékot hoztak magukkal a külföldi vendégeink, amivel sikerült jól lefárasztani a résztvevőket, így az esti altatásnál nem voltak nagyobb gondok. Képességük szerint különböző angolcsoportokba voltak osztva, ahol anyanyelvi oktatók foglalkoztak velük tolmács nélkül.

A hétvégén a résztvevők már a korábban feltett kérdéseikre is választ kaptak. Mi azonban a szívükre helyeztük a legnagyobb kérdést: Hogy szeretnél feljutni a hegy tetejére?

Illés Anna

AZ ÚR SZÍVE SZERINT VALÓ EMBER

Dél-Dunántúl adott helyet idén a fiatalok hosszú nyári hétvégéjének. A délelőttöket és az estéket egy bólyi református szálláshelyen töltöttük, délutánjaink pedig sok-sok kirándulással teltek. A csodás tájak mellett az abaligeti cseppkőbarlang, az élményekkel teli Mecsextrém Park, a középkort megelevenítő siklósi vár, Villány és Pécs nevezetességei mind a szemünket gyönyörködtették.

A lelki alkalmakon viszont fontos dolgokra világított rá az Úr: „Nem az a fontos, amit lát az ember. Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van” (1Sámuel 16,7). Dávid király életének epizódjain keresztül betekintést nyerhettünk abba, hogy miként válhatunk az Isten szíve szerint való emberré.

Megdöbbentő történettel kezdtük a hosszú hétvégét. Mi tette Dávidot különbbé a testvéreinél, vagyis miért ő lett a király Saul engedetlenségét követően? Mert „szép szemű és jó megjelenésű” volt? Nem. Akkor azért, mert olyan erő lakozott benne, amivel az oroszlánt és a medvét is leterítette? Ez sem. Akkor talán azért, mert alázatosan őrizte a nyáját, míg a testvérei harcedzett férfiakká váltak? Hiába találgatunk, ezek nem a helyes válaszok. Mégpedig azért nem, mert a cselekedetek és a személyiségjegyek nem teszik jobbá az egyik embert a másiknál. És a megdöbbentő válasz így hangzott: Semmi. Semmi sem tette különbbé Dávidot a testvéreinél. Isten saját akaratából választotta őt királlyá, mert így döntött. Sámuel felkente őt a testvérei jelenlétében, és „az Úr lelke szállt Dávidra, és attól kezdve vele is maradt” (1Sámuel 16,13).

Mit is jelent az Úr szíve szerint való emberré válni? Semmiképpen ne a tökéletes ember képére gondoljunk. Ilyen nem is létezik. Az erre való törekvés viszont fontos. Talán sokunk fejében megfordul az a gondolat, hogy „én nem vagyok elég jó ahhoz, hogy az Isten szíve szerint való ember legyek, nekem ahhoz még sokat kell fejlődnöm". Való igaz, hogy az embernek egész életén keresztül fejlődnie és tanulnia kell. A cselekedetek önmagukban viszont sosem vezetnek üdvösséghez. Dávid király életében nemcsak az erősségeket látjuk, hanem gyengeségei is kiderülnek.

Dávid titka hamar napvilágra kerül a Góliáttal való szembekerülése során: „Te karddal, lándzsával és dárdával jössz ellenem, de én a seregek Urának, Izráel csapatai Istenének a nevében megyek ellened" (1Sámuel 17,45). Teljesen mindegy, mink van, hogy nézünk ki és milyen erősek vagyunk. Az Istenbe vetett élő hit és kitartó bizalom vezet győzelemre, ami maga után vonja Isten, a másik ember és önmagunk szeretetét. Mindezt pedig megelőzte Isten irántunk érzett szeretete, melyet Jézus Krisztus váltsághalála és feltámadása tesz nyilvánvalóvá.

A hit által kapott üdvösség tudata ugyanakkor nem jogosít fel senkit sem arra, hogy hátradőljön és passzívan szemlélje a világot. Ahogy Dávidnak is szembe kellett szállnia Góliáttal, úgy nekünk is harcolnunk kell a saját góliátjainkkal szemben, amik gúnyolják az Istent és akadályozzák az Úrral való örömteli kapcsolatot – legyen az egy régi rögeszme, függőségek vagy félelmek. Jól tudjuk, hogy a góliátok legyőzése emberi szemmel nézve szinte lehetetlen küldetésnek számít. De ha a seregek Urának nevében indulunk a harcba, győzni fogunk. A mi feladatunk pedig az, hogy saját harcunk megvívása mellett másokat is hívjunk a csatába, hogy Krisztusunk második eljövetelének napján az élet koronája legyen a miénk.

Selmeczki Petra

„Én választottalak ki titeket, és arra rendeltelek, hogy elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek" (János 15,16)

A REFISZ (Református Fiatalok Szövetsége) vezérigéjével vártuk a fiatalokat az idei nagy nyári táborba, Balatonszárszóra. Minden évben öröm újra szembetalálkozni a régen látott ismerős arcokkal, de még nagyobb öröm, amikor új fiatalok csöppenek bele a REFISZ táboraiba. De lássuk, mi is ez? Miért jönnek vissza a régiek? Miért jönnek új fiatalok?

A Balatonnak bizonyára nagy szerepe van ebben, de talán az is közrejátszhat, hogy ez alatt az egy hét alatt nemcsak egymással lehetünk közösségben, hanem Istennel is.

Ő idén is jelen volt a reggeli előadásokban, az esti evangelizációkban, a komoly és némiképp komolytalan beszélgetésekben, a sportban, a játékban, a csendességekben, az imaközösségekben, a kiscsoportos beszélgetésekben, a fiatalok bizonyságtételében.

Amikor egy általam jól ismert fiatal úgy tesz bizonyságot Krisztus szabadításáról, hogy közben remeg keze-lába, akkor tudom, hogy csak a Szentlélek erejével képes Istenről és az Ő óriási szeretetéről beszélni.

Az esti evangelizációkat is felhasználta Isten arra, hogy szóljon hozzánk és mi találkozhassunk vele. Hisz Ő szeretetből alkotott meg minket olyannak, amilyenek

vagyunk, szeretetből teszi értünk azt, amit éppen tesz, és szeretetből fáj neki, ha ezt nem vesszük észre. Felismerhettük a kegyelem fontosságát, és pont emiatt nem baj, ha sokszor erőtlennek érezzük magunkat, mert Isten kegyelme által lehetünk erősek. Mert ahol a lehetőségeink véget érnek, ott kezdődnek Istenéi. Ez a kegyelem. Hiszen kegyelemből van üdvösségünk is és ez nem tőlünk van, hanem Isten ajándéka ez. Nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedhessen.

A REFISZ-ben az a jó, hogy a tábor után a fiatalok hazaviszik Krisztust a családba, gyülekezetbe, és mindezt nem mi végezzük el, hiszen a növekedést Isten adja.

Illés Anna

GYÜLEKEZETI CSENDESNAP

2016. május 22., Széchenyi út

Magasság és mélység Krisztusban címmel a megszokottól eltérő módon lehettünk együtt ezen a nyárias vasárnapon a Széchenyi úti templomban.

Az alkalom a délelőtti istentisztelettel indult. A szervezők nevében Amrein Zoltán testvérünk áldáskívánással köszöntötte a jelenlévőket. Balogh Mária Márta tanárnő éneket tanított. Hozzád jövünk, Uram, ó, segíts, ne szóljon igéd hiába… Az ének-imádság után Incze Sándor gondnok testvérünk állt a közösség nevében az ÚR elé hálaadással és könyörgéssel.

A nap alapigéje az 1Kor 3:1–13 volt. Somogyi László lelkipásztorunk megfogalmazta, mit jelent „Krisztusban lenni”. Többet annál, mint hogy elhiszem, Jézus élt, meghalt és feltámadt, most pedig az Atya jobbján esedezik értünk. Krisztusban lenni mindennél többet jelent, mert Krisztuson kívül nincs üdvösség. Krisztusban lenni: helyzet, állapot, Vele egy közösségen belüli élet. (Róma 12:5)

Van-e hát fontosabb kérdése életünknek ennél: Krisztusban vagyok-e, vagy nem?

A Krisztusban-lét jellemzője, hogy örök (Róma 6:23), bárhol, bármikor változatlan – ahogy egy tűzoltó vagy orvos hivatása is. Garanciája az ÚR hatalma és hűséges szeretete. (1Pt 1:5; Róma 8:39). Sokféleség jellemzi ezt a közösséget (1Kor 4:10). Vannak újszülöttek (Róma 16:5), kiskorúak (1Kor 3:1), és tettre kész munkatársak (Róma 16:9), tanítók (2Kor 3:14) és tanítottak, de „Krisztusban egybefoglal mindeneket, azt is, ami a mennyben, és azt is, ami a földön van.” (Ef 1:10).

Fontos tudnunk, hogy hol állunk. Az ige tükröt tart elénk. Engedelmességben (Mt 7:21) és gyümölcstermésben (Gal 5:22), nem üres szertartásokban gyönyörködik Isten. Valljuk meg, hagyjuk el, amit megmutatott! Szolgálatban, önmegtagadásban „a jó Pásztor” előttünk a példa. (Jn 10:11) Igyekezzünk követni Őt!

Milyen lelki áldásban van része azoknak, akik a Krisztus Jézusban vannak?

„Nincs tehát most már semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen” (Róma 8:1)

– Mert volt, és akik még nincsenek a Krisztusban, azok ellen most is érvényben van! – Nincs személyválogatás (Gal 3:28), és nincs hazugság (Róma 9:1). Van megbocsátás (Ef 4:32), új teremtés (2Kor 5:17), Isten-fiúság (Gal 3:26), meghalás a bűnnek, élet az Istennek (Róma 6:11). Van vigasztalás, szeretetből fakadó figyelmeztetés, intés, közösség a Lélekben, irgalom és könyörület (Fil 2:1). Van békesség (1Pét 5:14) és cél (Fil 3:14), mindenre erő (Fil 4:13), parancs (Filem 8) és lehetőség jócselekedetre (Ef 2:10). A jövőre nézve pedig van reménység (1Kor 15:19), diadal (1Kor 15:57), feltámadás (1Thess 4:16) és dicsőség (1Pét 5:10).

Jellemzőek-e ezek az életünkre?

Hogyan léphet valaki a Krisztusba? A Szentlélek munkája által, igéjét hallva döbben rá az ember, hogy kárhoztató ítélet alatt van. Ez megrendítő felismerés. Meg kell vallani, majd hittel kérni és elfogadni a Krisztus tökéletes áldozatát; be kell hívni az életébe, hogy ezentúl az Úr Jézus Krisztus legyen élete Ura és Királya!

„Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem.” (Zsolt 50:15)

A délelőtti rész Miklósné Ibolya hálaimájával és énekléssel zárult. Szorgos kezek nyomán az udvaron terített asztalok vártak. Voltak testvérek, akik nemcsak magukra gondoltak, bőségesen jutott mindenkinek. Tetszés szerint, a nap melege alatt vagy fák árnyékába húzódva, egymással beszélgetve fogyasztottuk el ebédünket.

A gyülekezeti ház nagytermét megtöltve folytatódott az alkalom Katona János ny. lp. szolgálatával. A Krisztusban való magasság és mélység szemléltetésére Pál életének két eseményét – elragadtatásának csodáját (2Kor 12:2–8) és római fogságában való elhagyatottságát (2Tim 4:16–17) – idézte fel.

Mivel mindkét állapot létünk természetes velejárója, tanulságos volt hallani arról, hogyan viselkedünk embervoltunkban, hogyan védekezhetünk, és hogyan reagálhatunk Istennek tetsző módon ezekben a helyzetekben. Testvérünk bizonyságtétele után lehetőség volt kérdezni is.

A magasság az áldás, a megajándékozottság különleges ideje. Rendkívüli ajándék esetén a „tövis” (mint Pálé) alázatban tart, hogy az öndicsőség fejünkbe ne szálljon.

Kísértése, hogy gondolatban vagy más szája által dicsérnek minket. Utasítsuk vissza, még akkor is, ha az kemény munkánk jutalma! Mutassunk az Úrra! Egyedül Istené a dicsőség. Mi semmiségek miatt is képesek vagyunk elbizakodni.

Magasság a csendes, nyugalmas idő is. Ne mulasszunk hálát adni ezért! Kísértése az elkényelmesedés, újabb vétek melegágya lehet. Dávid esete Betsabéval intő példa.

Lelki mélységbe mindnyájan, a legkülönbözőbb módon kerülhetünk (baleset, gyász, betegség, tartósan fennálló nehézség, üldöztetés stb.). Istennek még a legkiválóbb szolgái (Mózes, Illés, Dávid,

Pál) is átéltek hasonlókat. A sátán taktikája – mélységbe vigyen vagy magasba –, hogy mindenképpen Isten dicsőségét csorbítsa. János testvérünk saját életéből hozott példákkal érzékeltette, milyen esendőek vagyunk mi, emberek, hogy elbizakodás és csüggedés gyakran egymást követik.

Hogyan reagálunk? Kétségbeesünk, kapkodunk, egymást és/vagy Istent vádoljuk?

Krisztus nélkül, a Szentlélek ereje, bátorítása, vezetése nélkül borzalmas szenvedni.

„Honnan jön segítségem? Segítségem az Úrtól jön, aki az eget és a földet alkotta." (Zsolt 121:2)

(…Valóban – futott át e gondolatsor a fejemben. – Igen, kétségbeestem, vádoltam és vádoltalak. Magaslaton járva pedig hányszor raboltam meg dicsőségedet! Távol voltam Tőled… Hála, Uram, ez már a múlt! Most Nálad van elrejtve az életem. Mert hűségedet, hordozó erődet, irgalmadat csak a mélységben lehetett megismerni nekem. Hányszor emeltél Magadhoz gyöngéden magányból, testi-lelki erőtlenségből!

„Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen." (Jer 31:3)

Sokat jelent a testvéri szeretet, de csak a Te szavad tud igazán felemelni, a magaslatokon pedig védelmez. Emlékezem: gyönyörködöm Benned, és hálával, örömmel telik meg a szívem. Nincs Hozzád hasonló, Istenem! Magasztallak Téged, mert megmentettél…)

Kedves Testvérem!

Ha ott lehettél ezen az alkalmon, és áldásainak birtokosa lehetsz már, dicsérd bőkezű Uradat! Ha csak most olvasol róla, gondold át a kérdéseket és válaszolj! Ne sajnáld rá az időt, keresd ki az igehelyeket! És ha megérint az Ő szava, indulj el!

Szeretete a Krisztus kereszten kitárt karjaival régóta vár, szeretne téged is meggazdagítani.

Szeretettel lejegyezte:
Benkóné Mária

„Tóvá lesz a délibáb és víz fakad a szomjú földön" (Ézs. 35:7.)
REND 2016., Balatonfüred

Családunk már évek óta rendszeres látogatója a **Református Egyházi Napok Dunántúl (REND)** rendezvénysorozatának.

Idén is már jó előre gondoskodtunk szállásról, miután megtudtuk, hogy a 2016. június 24–26. közötti időszakban, Balatonfüreden kerül megrendezésre az egyházi alkalom.

A REND-et hirdető nagy plakátok hirdették a vezérigét: **„Tóvá lesz a délibáb és víz fakad a szomjú földön".** (Ézsaiás 35:7) Ez az aprócska bibliai idézet, mint megtudtuk, hatalmas témát ölel fel: a **reménységet**. Az istentiszteleteket, az előadásokat, a találkozásokat, a kulturális alkalmakat, a koncerteket mind-mind a **keresztyén reménység** hatotta át.

A REND honlapján található programfüzet és egyéb információk alapján már előre tájékozódtunk az igehirdetőkről, az előadókról, az előadások témáiról, az egyéb programokról, illetve a helyszínekről, és többé-kevésbé megterveztük, hogy a párhuzamosan folyó előadások, rendezvények közül melyeken fogunk részt venni. Természetesen az érdeklődési kör családunkon belül is eltérést mutatott.

A rendezvényre gyülekezetünkben előzetesen leadtuk regisztrációs kérelmünket, majd a rendezvény hetében lelkészünktől kezünkbe vehettük a részletes programfüzetet, a belépésre feljogosító névjegykártyákat és az étkezési jegyeket.

A REND helyszínének a balatonfüredi Balaton Szabadidő és Konferencia Központ (továbbiakban: Sportcsarnok), a benne kialakított termek, a körülötte felállított színpadok, a „református utcán" kihelyezett sátrak, a balatonfüredi református Fehér templom, a balatonarácsi református templom és az ottani Népház adtak otthont.

2016. június 24-én, pénteken, egy szép forró, nyári napon nagy izgalommal és várakozással teli indultunk el otthonunkból Balatonfüredre. Szállásunk elfoglalása után sikerült odaérnünk a REND-et megnyitó istentiszteletre, amelyen **Császár Attila**, a vendéglátó Veszprémi Református Egyházmegye esperese köszöntötte az egybegyűlteket és hirdette az igét. Sok ismerős arccal találkoztunk, szeretettel üdvözöltük egymást.

Az istentisztelet után felsétáltunk a Fehér templomhoz, közben megcsodáltuk a virágban pompázó város szépségét. A templomban **Kuzsner Péter** orgonaművész orgonakoncertjében és **Veresné Petrőcz Mária** énekművész ámulatba ejtő hangjában gyönyörködhettünk. Számomra kimondottan nagy örömöt jelentett mindkét művész előadása, ugyanis Marika nénihez és Péterhez is régi barátság és sok kedves emlék fűz. Mindkettőjüket még egykor Pápán, a Dunántúli Református Kántorképző tanfolyam keretein belül ismertem meg, az évek folyamán csodálatos tanáraimmá, nevelőimmé és egyben barátaimmá is váltak.

A koncertet követően a Sportcsarnok szabadtéri színpadán a **Szkítia zenekar** különös hangzásvilágával találkozhattunk. Zenéjükben a rock és a magyar népzene

keveredett, amelyeket autentikus nép hangszerekkel – hegedű, furulya, citera –, továbbá dobbal és basszusgitárral kísértek.

Számomra elég erős kontrasztot jelentett ez a zenei stílus a még mindig fülembe csengő templomi dallamok után…

Szombaton ismét hamar felragyogott a nap. Korán reggel virradtunk, hogy lelki kenyérrel, Isten igéjével kezdhessük a napot. A balatonfüredi református lelkész, **Miklós Ferenc** által tartott reggeli áhítatról kár lett volna lemaradni.

A délelőtti ünnepi megnyitón már jóval többen gyűltünk össze, mint az előző nap, a regisztráltak száma (több mint tízezer!!!!) rekordot döntött a rendezvényt illetően. A megnyitón **Steinbach József**, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke köszöntötte a vendégeket. Az ézsaiási vers és a helyszín adottságai között párhuzamot vélt felfedezni, amelyet meg is osztott velünk. A tó a Balaton, amely a helyszínről igazán pompás látványt nyújtott, a délibáb pedig az igen nagy hőség. Továbbá bemutatta az egyház és a város elöljáróit, akik püspök úrral együtt nagy szerepet vállaltak ennek a hétvégének a megrendezésében, létrejöttében. Igével köszöntött bennünket **Köntös László** dunántúli lelkészi főjegyző, **Huszár Pál** dunántúli főgondnok, a Zsinat világi elnöke, **Császár Attila**, a vendéglátó Veszprémi Egyházmegye esperese, akivel pénteken már találkozhattunk, valamint **Bóka István**, Balatonfüred polgármestere és egyben a helyi gyülekezet presbitere is.

A megnyitó után kis családunk egyik fele a reménységről szóló előadásokat választotta a Sportcsarnok légkondicionált előadó termében, mi viszont a közel 40 fokos hőségben gyors léptekkel siettünk a Fehér templomhoz, ugyanis ott beszéltünk meg találkozót a székesfehérvári **Csomasz Tóth Kálmán református kórusunk** népes csapatával. Ugyanis kórusunk vezetője, **Dóczi Pista bácsi** még a tavasz elején tudomásunkra hozta, hogy szeretné, ha szolgálatunkat tennénk a REND meghirdetett kórustalálkozóján. Nagy örömmel fogadtuk a hírt, a húsvéti ünnepek befejeztével, a művek gondos

kiválogatása után szívvel-lélekkel készültünk a nem mindennapi eseményre. Kórusunk jeles személyisége **Tóka Szabolcs** orgonaművész, aki amellett, hogy nagyszerűen orgonál és a hangszeren kíséri kórusunkat, saját zeneszerzeményeket is ír. A kiválogatott darabok között szerepelt egy, a művész úr által komponált mű is: Reményik Sándor Valaki értem imádkozott című versének a feldolgozása. Csodálatos!!! Egyik kedvencem!!! A templom méltó helyszínéül szolgált a több mint 20 kórusból álló kórustalálkozójának. A kórustalálkozó délelőtt 11 órakor kezdődött, a mi kórusunkra az előzetes beosztás alapján délben került sor, így bőven volt időnk még meghallgatni más kórusoknak is az énekeit. Hálatelt szívvel ültünk a padokban, élveztük a zenét és a templom hűvösségét.

A kórustalálkozó még nem ért véget, amikor **Steinbach József** püspök úr a délután 3 órakor kezdődő előadásában a **Reménység és szolgálat** témájában szólalt meg. *„Erősítsétek a lankadt kezeket!”* – szól az ige Ézsaiás próféta könyvében (Ézsaiás 35:3). Püspök úr közvetítette felénk Ézsaiás próféta a ma élő néphez is szóló üzenetét, miszerint nekünk, Isten népének a taktikázás helyett egyetlen lehetőségünk az, hogy bízunk az élő Istenben, mert ő nem hagy ott minket a pusztaságban. A reménységre szükségünk és okunk van. A reménység áldás. A reménység befolyásolja jelenünket és jövőnket egyaránt. Reménységből fakadó feladatunk a pusztasággá vált világ felvirágoztatása.

Az előadás után időt szakítottunk arra, hogy körülnézzünk a „református utcában” a kisebb sátrakban, ahol megtekinthettük a keresztyén könyvkiadók kiadványait, a kézművesek szebbnél szebb portékáit, megismerkedhettünk református gyülekezetekkel, iskolákkal és jelen volt a Magyar Református Szeretetszolgálat, sőt még néhány borászat is.

A következő nagy előadás előtt egy közös éneklésre invitáltak bennünket, ismert kánonok és egyéb ismerős református énekek csendültek fel.

Köntös László A tó és a délibáb című igehirdetése ismét összevonzotta a hatalmas tömeget. Az igehirdetés a valóság és látszat viszonyát taglalta. Valóságnak tűnik a reménytelenség a szomjú pusztaságban, a látszat pedig a délibáb. Azonban Isten jelenlétében a reménytelenség reménnyé, az elutasított délibáb pedig tiszta vizű tóvá válik. Az emberi tudás és ismeretszerzés életveszélyes. A kijelentést követő ember rátalál az egyetlen megoldásra: Isten országára.

Az igehirdetés után megtekintettük **Katona György** festőművész kiállítását.

A szombati napunk is tartalmasan, Isten gazdag áldásában telt.

A vasárnapi záró istentisztelet előtt már jóval korábban érkeztem a helyszínre. A REND előtti hetekben **Veresné Petrőcz Marika** néni megkeresett és hívott a pápai **Dunántúli Református Kántorképző** tanfolyam kórusába, hogyha van kedvem, mint egykori tanítvány, énekeljek velük a záró istentiszteleten. Természetesen nem sokat gondolkodtam a válaszon, örömteli szívvel jelentkeztem a kórusba. Hamarosan meg is küldte elektronikusan a kottákat, a művek összepróbálására pedig az istentisztelet előtt volt lehetőség. Nagy volt a nyüzsgés, ugyanis az istentiszteletet a televízió munkatársai is felvették, a kamerák összeállítása, elhelyezése és beállítása történt, amíg mi próbáltunk. Közben lassanként érkeztek az emberek is az istentiszteletre. Az előző napi fesztiválhangulathoz képest jóval kevesebben maradtunk. A lelkészeket (többségét) a szolgálat kötelezte, a hívek közül pedig sokan hazautaztak szombat este. Az istentisztelet alatt kántorképzős kórusunkkal két művet énekeltünk. Nagyon jó érzés volt.

Reménység és jövő. A téma, illetve az alapige ugyanaz, mint az előadásoké. A záró istentisztelet igehirdetését Steinbach *József* püspök úr végezte. Ézsaiás látomásában (Ézsaiás 35.) a világ összes nyomorúsága felismerhető. A leírásban a pusztaság szerepel, amiben nincsen út, nincsen víz, az ember belehalhat a bizonytalanságba vagy szomjan halhat. Lankadt kezekről, roskadozó térdekről, remegő és félelemmel teli szívekről, vakokról, süketekről, sántákról és némákról olvashatunk. A pusztaság az életünk, a betegek mi magunk vagyunk, sokat szenvedünk. Megváltásra van szükség. Ézsaiás próféta könyvének 35. fejezete maga a megváltás himnusza. A keresztyén üzenet számunkra az, hogy Isten eljött közénk, életünk pusztaságába, amely fokozatosan virágba borul, vagyis élet támad, az erőtlenek megerősödnek, a betegek meggyógyulnak, a vadállatok megszelídülnek, a szent úton járók megtisztulnak, „boldog örömben lesz részük". Isten kegyelemből megszabadítja a népét a bűnből, a betegségből és a halálból. **A keresztyén reménység azt jelenti, hogy Jézus Krisztusban eljött az Isten és Isten eredeti teremtési és üdvözítő rendje helyreáll. A keresztyén reménység sosem hal meg, a keresztyén reménység örök.**

Az istentiszteleten püspök úr megemlékezett a pápai Dunántúli Református Kántorképző tanfolyam 25 éves fennállásáról, amelynek alapítója és a kezdetek kezdetétől lelkes és kitartó vezetője **Veresné Petrőcz Mária, a kántorképzős tanítványok tiszteletbeli édesanyja.**

A REND-zászló ünnepélyes átadásra került a Veszprémi Egyházmegye Elnöksége által a Somogyi Egyházmegye Elnökségének, ugyanis két év múlva a REND helyszínéül Kaposvár szolgál.

Az istentisztelet után befejezésül közös koncertet adott Mészáros János Elek és a Cantores Ecclesiae Rézfúvós Együttes. Mészáros János Elek a 2012-es Csillag születik című tehetségkutató verseny győztese, felcsúti református presbiterként szolgál.

Isten gazdag áldását kívánom a REND szervezőire, rendezőire, önkénteseire, szolgálóira, akik idén is biztosították számunkra azt, hogy biztonságban és jó hangulatban teljen az ott töltött időnk. Minden korosztály talált magának megfelelő programot, a legapróbbaktól egészen az idősekig. A kisgyermekek védettséget élvezhettek a számukra kialakított Kisgyerekkertben, a nagyobbaknak népszerű kézműves programok, foglalkozások, gyermekműsorok, koncertek nyújtottak ünnepi élményt. A felnőttek és a családok számára több helyszín párhuzamosan szolgálta a kikapcsolódást. Gondos szervezésnek, alapos RENDezettségnek és nagy, előrelátó munkának lehettünk fül- és szemtanúi egy csodálatos környezetben. Hálás köszönet a felejthetetlen élményekért!

Két év múlva találkozzunk újra!

Áldás, békesség!

Vági Ágnes

KÖVESD AZ ESTHAJNALCSILLAGOT!

Idén második alkalommal rendeztük meg az imaházban A *Kövesd az Esthajnalcsillagot!* elnevezésű alkalmunkat, amelynek célja az elcsendesedés, az igére figyelés, Isten dicsőítése és Jézus Krisztussal való kapcsolatunk mélyítése volt. Naplementekor, 20.45-től gyülekeztünk, és a legkitartóbbakkal egészen napfelkeltéig, 04.45-ig együtt voltunk. Márk evangéliumát olvastuk fel gondolati egységenként, a részek között pedig egy-egy imádság és Istent dicsőítő ének hangzott el. Mindannyian lelkileg feltöltekeztünk, Isten Szentlelke által megérintve éreztük magunkat. Éjjel 1 óra tájban csendességet tartva, közösen átsétáltunk a közeli erdei ösvényre, ahol időközönként megállva egy-egy igei üzenetet olvastunk fel. Visszatérve úrvacsorai közösségben vettünk részt. Ezután egyik testvérünk felolvasott egy képzeletbeli beszélgetést Jézussal, majd imaközösséget tartottunk. Áldással és az Úrtól tanult imádsággal búcsúztunk el egymástól.

Ujvári Sándor Csaba

GÖDÖLLŐN JÁRTUNK

Egy szép napnak induló reggel ismét összejöttünk az állomáson mi, nyugdíjasok, hogy elinduljunk Gödöllőre a királyi kastélyba. Ez a nap pedig május 26. volt. Most 16-an döntöttek úgy, hogy eljönnek erre a kirándulásra.

Vezetőnk és szervezőnk természetesen most is Pétervári István és felesége, Marika volt, akik mindvégig nagy gonddal figyeltek ránk, és irányítottak minket.

Megérkezésünkkor megcsodáltuk a kastély szép, felújított épületét. Mikor bementünk, kis várakozás után jött az idegenvezető és elindultunk a szobákon és termeken át a sok látnivalót megcsodálni.

Mint tudjuk, ez a kastély Magyarország egyik legnagyobb barokk kastélya. Sok látnivaló van történelmi és műemléki szempontból is.

A kastélyt Grassalkovich Antal, Mária Terézia kancelláriaminisztere építtette. Erzsébet királyné (Sisi) kedvelt pihenőhelye volt a kastély. Amint megtudtuk, főleg azért szeretett itt tartózkodni, mert kedvenc időtöltésének hódolhatott, ugyanis a hatalmas parkba gyakran kilovagolhatott. Sisi nagyon szerette az országot és sokat is tett a magyarok ügyéért.

A különböző szobákban, termekben festményekről és képekről láthattuk elsősorban az ő életüket, családját, gyermekeit, férjét. Erzsébet mindig sokat adott magára és öltözködésére.

Sajnos elég fiatalon meghalt. Szeretett kíséret nélkül sétálni, és svájci kirándulása alkalmával egy anarchista leszúrta.

A kastély bejárása után még egy kisfilmet nézhettünk meg, ami 3D-ben kiváló szereplőkkel mutatta be a kastély történetét és az életet a kastélyban. A szereplők hitelesen mutatták be Erzsébetet, ahogy a vendégeivel beszélget vagy sétálgat, vagy lovagol a parkban.

Ezután mi is megpihentünk a szépen karbantartott parkban; ettünk, beszélgettünk, meghallgattuk egymás dolgait.

A felújított kastélyban sok kulturális program várja az odalátogatókat, több látnivalóval is bővült az intézmény. Megújult a kastélykert, az Erzsébet veranda, látogatható a Horthy-bunker, elkészült a lovarda és a barokk istálló.

Hat óra felé értünk haza. Hálás volt a szívünk a mi Urunknak ezért a szép, tartalmas, áldott napért.

„Hálát adok az Úrnak teljes szívből, a becsületes emberek körében és közösségében.” (Zsolt. 111:1.)

Méreg Józsefné Erzsi

„Énekeljetek az Úrnak, áldjátok nevét.” (Zsolt. 96:2) – Református Énekek, XV. hangverseny

Az év elején a székesfehérvári Csomasz Tóth Kálmán Református Kórusunk és a székesfehérvári Evangélikus Kórus meghívást kapott a XV. Református Énekek hangversenyére, hogy idén legyünk mi is tagjai a közel 370 főt számláló Kárpát-medencei Egyesített Református Kórusnak. A kórus évekkel ezelőtt már részt vett egyszer ezen a zenei ünnepsorozaton. Karnagyunk, Dóczi Pista bácsi jelezte számunkra az eseményen való részvételi szándékát, a felkérést mi is szívesen fogadtuk, az evangélikus testvéreink is nagy örömmel társultak hozzánk.

A Református Énekek hangversenysorozat a kárpát-medencei reformátusok legnagyobb zenei ünnepe. 2002 óta rendezik meg minden évben azzal a céllal, hogy a reformátusok használatára kiadott énekeskönyv zsoltáraiból és énekeiből professzionális előadók tolmácsolásában koncertfelvétel készüljön. A sorozat eddigi tizennégy CD-jén 240 református zsoltár és ének feldolgozása hallható. Az énekek részben egy szólamban szólalnak meg, hogy a gyülekezeti, valamint iskolai éneklésekhez és tanuláshoz segítségül szolgáljanak, részben pedig több szólamban kórusműkincsünk bemutatására. A Kárpát-medencei Református Kórusba a magyar énekkarok mellett – összetartozásunkat is kifejezve – évről-évre meghívást kapnak a felvidéki, kárpátaljai, partiumi, erdélyi és délvidéki kórusok. (Forrás: reformatus.hu, Magyarországi Református Egyház).

A szervezők a felkészüléshez kellő időben megküldték a kórusok

számára azokat a református zsoltárok, dicséretek és kórusművek kottáit, amelyeket a XV. Református Énekek CD felvételére szántak, illetve az azzal kapcsolatos tudnivalókról is megfelelő tájékoztatást adtak. Így az egyéb más szolgálatok mellett (pl. húsvét, REND kórustalálkozó) elegendő időnk jutott az énekek gyakorlására, elsajátítására.

2016. július 2-án alapos felkészültséggel, örömteli várakozással és imádságos szívvel indult el kórusunk Budapestre, a rendezvénynek otthont adó Művészetek Palotájába. Az előzetes instrukciók szerint a kórusoknak 11:00 órától lehetett elfoglalni az öltözőket. Kicsit előbb érkeztünk, azonban ez nem jelentett problémát. Az öltözőkben szendvicsek és üdítők várták a messziről érkező kórustagokat. A 13:00 órakor kezdődő közös próbáig jutott időnk arra, hogy feltérképezzük az épületet, megcsodáljuk belső és külső kialakítását, és lehetőséget kaptunk arra is, hogy a csodálatos épület tetejéről Budapest látványosságaiban is gyönyörködhessünk. A Duna és a Nemzeti Színház tárult a szemünk elé pompás mivoltukban, az időjárás is kedvezett, a nap derűsen sütött.

13:00 órakor a színpadnál sorakoztunk. Arany János, a hangverseny egyik karnagya szeretettel köszöntött bennünket, majd bemutatta Finta Gergely orgonaművészt, a Deák téri evangélikus gyülekezet orgonistáját, aki az egyesített kórust kíséri hangszeren, továbbá Süll Kinga kórusvezetőt, aki a Felvidékről érkezett közénk, a Baptista Központi Kórust vezető Oláh Gábort, Erdélyi Dániel karnagyot és Berkesi Sándor zeneszerzőt, a Kollégiumi Kántus karnagyát, a magyar református egyházzene mai legnagyobb képviselőjét.

A koncert 4 blokkból áll, amelyet az előbb bemutatott karnagyok vezényelnek. Ezt követően Arany

János a kb. 340 főt számláló, összesen 15 kórusból álló egyesített kórust szólamok szerint színpadra állította. Már a beénekléskor érezni lehetett a hatalmas hangtömeg nagyszerű hangzását, ami a MŰPA Bartók Béla hangversenytermének sajátos adottságainak is köszönhető, akusztikája kiváló.

Mindegyik blokk próbájára kb. 40 perc idő áll rendelkezésre, nagyon fegyelmezetten, de jókedvűen hallgattuk a kórusvezetők instrukcióit, boldogan énekeltük a zsoltárokat, dicséreteket vezénylésük alatt.

A próba 18:00 órakor ért véget, közben egy 20 perces szünetet tartottunk. Elégedetten pihentünk egy kicsit az öltözőnkben, felfrissítettük és kicsinosítottuk magunkat, hamar elérkezett a koncert kezdési ideje, este 19:30.

A hangversenyterem zsúfolásig megtelt nézőterén jó szívvel pillantottuk meg hozzátartozóinkat, kedves ismerőseinket.

Böszörményi Gergely koncertigazgató köszöntötte a közönséget, a meghívott és megjelent jeles egyházi képviselőket, és mérleget vont a Református Énekek elmúlt 15 évére visszatekintve: 85 kórus, 11 orgonaművész, 19 karnagy, 5 szólista, 256 ének, 24500 testvér, akinek élményt jelentettek az eddigi hangversenyek.

Minden egyes hangversenyblokkot egy-egy bibliai szakasz vezetett be, amelyeket Bagdy Emőke, a Károli Gáspár Református Egyetem emeritus professzora olvasott fel.

Majd elkezdődött az első blokk Arany János karvezető közreműködésével. A kórus figyelme rá, a közönség figyelme a kórusra irányult. A blokkban a következő énekek szerepeltek:

157. dicséret
– Könyörülj rajtunk, Úr Isten
102. zsoltár
– Hallgasd meg, Uram, kérésem
92. zsoltár
– Ékes dolog dicsérni
192. dicséret
– Adj békességet, Úr Isten

A második blokkot Süll Kinga felvidéki karnagy vezényelte, amely az alábbi énekeket tartalmazta:

487. dicséret
– Magasztallak én téged
34. zsoltár
– Mindenkoron áldom
310. dicséret
– Küldé az Úr Isten
391. dicséret
– Vedd el, Úr Isten, rólunk haragodat

A második blokk után Berkesi Sándor megemlékezett a száztíz éve született és idén harminc esztendeje elhunyt Gárdonyi Zoltánról. A karnagy ismertette a XX. századi református magyar egy-

házzene kimagasló alakjának életútját. A karnagy úr vezényletével Gárdonyi Zoltán két kórusműve, Az Isten emberének imádsága és az Úr dicsérete is megszólalt néhány kórus közreműködésével.

A második és a harmadik blokk között rövid szünet következett, fizikailag kicsit fáradtan, de megújult lélekkel vártuk Oláh Gábor karnagyot a harmadik blokk levezénylésére, amelyben a következő református énekek szólaltak meg:

277. dicséret
– Gondviselő jó Atyám vagy
21. zsoltár
– Örvendez, Uram, a király
436. dicséret
– Örülj, szívem
502. dicséret
– Fölkelt immár a szép hold

A negyedik blokkban Erdélyi Dániel karnagy az alábbi énekeket vezényelte:

302. dicséret
– Ó, népeknek Megváltója
30. zsoltár
– Dicsérlek, Uram, tégedet
229. dicséret
– Hű pásztorunk, vezesd
447. dicséret
– Uram, bocsássad el

A koncertet lezáró imádságot Halász Béla délvidéki református püspök vezette.

A május végén megrendezett Református Zenei Fesztiválon és a Református Énekek XV. hangversenyen összegyűjtött adományt a szervezők a Kárpátaljai Református Egyháznak ajánlották fel, amelyet a koncerten átadtak a jelenlévő Zán Fábián Sándor kárpátaljai püspök részére.

A koncertről hang- és filmfelvétel készült, amelyből CD és DVD is kerül kiadásra. Mindannyiunk örömére szolgált, hogy idén a magyar televízió is közvetíti a koncertet. Hatalmas dolog egy ekkora kórust mind orgonán, mind karnagyként kísérni. Nagyon jó érzés hitünket felvállalva összetartozásunkat erősíteni a zene nyelvén. Az orgonaszó, a kórusok, a különböző tónusú énekhangok megszólalása a lelkek legmélyére hatol. A református énekek négyszólamú kórusfeldolgozásai változatossá, színesebbé teszik az egyházzenét. A hangversenyteremben a közönség több alkalommal bekapcsolódik az énekek éneklésébe, így egyszerre kb. 1700 ember énekli a Zengő Igét. Csodálatos, hogy kortól, nemtől és vallástól függetlenül az Istenben való hit és a zene szeretete köti össze ezt a közösséget.

Hálatelt szívvel összegezhetem, hogy életem egyik legnagyobb élményét nyújtotta ez a koncert.

Amennyiben lesz rá mód és lehetőség, szívesen énekelnék jövőre is a következő Református Énekek hangversenyen az Úr dicsőségére!

Áldás, békesség!

Vági Ágnes

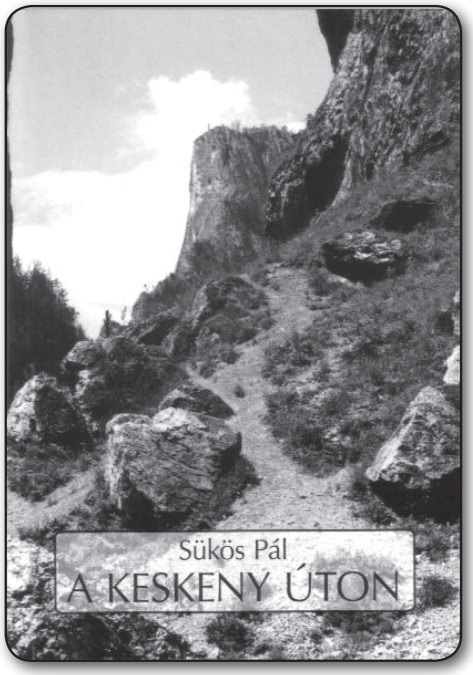

Könyvismertető

Sükös Pál: *A keskeny úton*

Óriási könyvélményem volt nemrégiben, s ezt szeretném veletek megosztani. Egymás után kétszer is elolvastam ezt a könyvet, annyira tetszett.

Ez egy regény, melynek főhőse egy lelkész, és bár nem életrajzi regény, de valós történéseken alapul.

Az íróról, Sükös Pálról annyit, hogy református lelkész volt, 1917-ben született Diósgyőrött. 1972-ben, 55 évesen halt meg. Könyvében a századközépi magyar lelki ébredésből dolgoz fel megtörtént eseményeket érdekfeszítő regény formájában. Könyve bizonyságtételnek is tekinthető.

A regényt úgy szeretném bemutatni, hogy rövid idézeteket választok ki, és írok le ide nektek.

A főhőst Székely Ivánnak hívják. A regény elején éppen megérkezik a faluba, ahová lelkésznek hívták a teológia elvégzése után. Mint kiderült, a templomban voltak ún. hívők és vallásosak. Iván nem kedvelte a hívőket. Túlzóknak, fanatikusoknak tartotta őket. Mintha csak nekik lenne élő, személyes kapcsolatuk Istennel… És ő? Aki kívülről ismeri a Bibliát és kitüntetéssel végzett a teológián… Ő talán túl keveset tud Istenről?

Ivánnak szemére vetették, hogy „Nem lehet Istenhez szájjal közelgetni úgy, hogy közben szívünk távol van Tőle."

A templomban szakadás történt: a hívőket elküldte Iván. Ezután élete egyre csúfabbá, egyre istentelenebbé vált. Alkoholista lett, lelkileg megromlott, majd életveszélyesen megbetegedett. Orvosa a műtét után Erdélybe küldte lábadozni egy idősebb lelkészházaspárhoz. Ott, ez a lelkész, s az ottani gyülekezet hozta őt közelebb

az Élő Istenhez, s tette őt magát is hívővé. Az ottani istentiszteleten történt meg vele is a csoda, amiről együtt énekeltek:
„Hű Jézusom kezébe teszem kezem belé,
Ő életem vezére, vezet hazám felé.
A keskeny úton járok, de Ő közel van ám,
Magasból vet világot az Ő keresztje rám!"
Megértette, Jézus most hozzá is lehajolt. S Iván szíve megnyílt, és szélesre tárult ez előtt a Király előtt. Égő vágy ébredt benne, hogy mindenkinek elmondja: „Egy út vezet csak az égbe, s az a Golgotán visz át."
Megható epizód, amikor az idős lelkészházaspár gyermekévé, fiává fogadja Ivánt, így kölcsönösen megajándékozva egymást.
S elkezdődik Iván megújult élete.
…
Akinek felkeltette érdeklődését ez a könyv, és szívesen olvasna Iván megújult életéről is, arról, hogy hogy került helyére minden az életében, s hogy ez a gyülekezetben is milyen változásokat eredményezett, az olvassa el ezt a nagyszerű, magával sodró regényt!
A romantikus szál sem hiányzik a könyvből: megtudhatjuk, hogy hogyan mutatja meg az Isten, hogy ki is lesz Iván méltó párja a mindennapokban, a szolgálatban.
Jó olvasást kívánok!
(A könyv iratterjesztésünkben is megvásárolható.)

Schrenk Éva

LELKI-GONDOZÓI SAROK

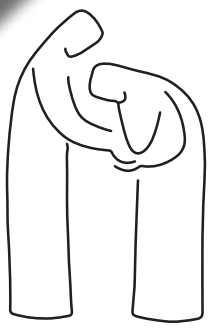

Alkoholbetegek felépülési lehetőségei – Életformaváltás a tartós absztinencia és józanság fenntartásához 1.

A mai Magyarországon a szakmapolitikai szabályozás elégtelensége, a forráshiány, az epidemiológiai adatok esetlegessége, a családi diszfunkciók hátráltatják az alkoholbetegek felépülésének folyamatát. Az alkoholfüggőség megszüntetéséhez vagy a mértékletes alkoholfogyasztás kialakításához komplex fejlesztési megoldások integrálása szükséges a rendszerbe. A korai intervenció és a szakszerű edukáció nagyobb esélyt biztosít a szenvedélybetegségből való felépüléshez. A védőfaktorok, az empowerment (képessé tétel, felhatalmazás), az autonómia, a kliens, a család és a segítő szakember kapcsolatának minősége pozitívan hat a viselkedésváltozás előidézésében. Az egyéni, csoportos, családi edukáció és a rehabilitáció protektív tényezők az alkoholbetegek gyógyulásának előmozdításában.

EGÉSZSÉGFEJLESZTÉSI STRATÉGIÁK

A 46/2003. (IV. 16.) országgyűlési határozat az Egészség Évtizedének Johan Béla Nemzeti Programjában kiemelt figyelmet kap az alkoholprevenció, az elsődleges megelőzés érvényesítése a társadalomban. A Semmelweis Terv az egészségügy megmentésére elnevezésű szakmai konzultáció vitairata Szolgáltatások nyújtása és finanszírozási technikák című fejezetének 32. pontja a hazai alkohológiai és addiktológiai ellátás kiemelt fejlesztését irányozza elő. A terv szerint ösztönözni kívánják a fekvőbeteg-ellátást kiváltó járóbeteg-szolgáltatásokat is.

A hatékony intervenció alapja az alapellátáshoz és a munkahelyekhez köthető korai problémaészlelés, a veszélyeztetett és problémaivók családon belüli áldozatainak felismerése. A következő lépcsőfok a korszerű addiktológiai ellátás, az alkoholproblémával küzdők helyi koordinációja, az érintett felek bevonása az együttműködésbe (önkormányzat, szociális és egészségügyi ellátók, egyéb intézmények, civilszervezetek), valamint a szakértői bázis bővítése a fenntarthatóság biztosítása érdekében.

Az alkoholproblémák megelőzése terén a Népegészségügyi program célkitűzései sikertelennek bizonyultak az alábbiakban:

– egészségi és szociális károk visszaszorítása és megelőzése;
– a fejenkénti alkoholfogyasztás lényeges csökkentése 2012-ig;
– az alkoholisták becsült számának 500 ezer alá szorítása 2012-ig;
– pszichoszociális problémák jelentős mértékű, mérhető csökkentése;
– az alkohol gyermekkori és ifjúsági kipróbálásának lényeges csökkenése és eltolódása a felnőttkorhoz közeli életszakaszok felé.

Az 1986-os Ottawai Charta ma is aktuális egészségfejlesztési stratégiái:

– az egészséget támogató politikai gyakorlat kiépítése;
– támogató környezet létrehozása;

– a közösségi tevékenységek megerősítése;
– az egyéni képességek fejlesztése;
– az egészségügyi ellátás hangsúlyváltása.

Az egészségfejlesztés nem jár azonnali eredménnyel, az egy végeredmény-orientált folyamat, de a végeredmények különbözők, esetenként a javulás hosszú távon is fennmarad.

A hatékony egészségfejlesztés erősíti az egyének készségeit, képességeit, egészségmagatartását, az egészségmegőrző szolgáltatások igénybevételét, a társadalmi, gazdasági, környezeti tényezők befolyásolását. A csoportokat és a közösségeket arra ösztönzi, hogy az egészséggel kapcsolatos döntési folyamatok középpontjába azokat az embereket kell állítani, akiknek leginkább veszélyeztetett az egészsége.

Az egészségfejlesztés szerepet vállalhat a szociálpolitikai problémák kezelésében (a prevenciótól a rehabilitációig) és gyakorlati megoldások felkínálásában is. A beavatkozások segíteni tudnak abban, hogy például a munkanélküliek visszaszerezzék önbizalmukat, erőt gyűjtsenek az álláskereséshez. Különböző programok segítenek a stressz pszichológiai hatásainak enyhítésében, a szorongás, a depresszió csökkentésében.

Az alkoholtermékek elérhetőségét és keresletüket szabályozó intézkedések hosszú távon mindaddig eredménytelenek maradnak, amíg a használatukat meghatározó szociális tényezőket nem kezelik. Az élvezeti szerek használatának hatékony szabályozását és az ezzel kapcsolatos szakmapolitikákat ezért széles körű politikai, szociális és gazdasági intézkedésekkel kell támogatni.

AZ ALKOHOLPROBLÉMA ELMÉLETI ÁTTEKINTÉSE

1. Alacsony kockázatú ivók Az alacsony kockázatú ivók esetében az elfogyasztott alkohol mennyisége nem jár az egészségkárosodás kockázatával; napi szinten nők esetében egy egységet, férfiak esetében két egységet jelent, 10-12 gramm alkohollal számolva. Napi szinten az elfogyasztott alkohol nem haladhatja meg a három vagy négy egységet, és heti két nap szünet tartása ajánlott.

2. Kockázati ivók E csoport tagjaira jellemző a rendszeres szezesital-fogyasztás, amely meghaladja a napi szintet, de az illető nem részegedik le, és az ivásnak nagyon sokáig nem tapasztalható káros egészségügyi hatása. 15–20 év alkoholfogyasztást követően azonban ugyanolyan súlyos szövődmények alakulnak ki, mint a függő fogyasztóknál.

3. Problémaivók Az ebbe a csoportba tartozó egyéneknél előfordulnak az alkoholfogyasztás következtében kialakuló problémák: ittas vezetés, egészségügyi komplikációk, balesetek.

4. Függő fogyasztók Jellemző a kontrollvesztés, illetve a megvonási tünetek megléte. Az egyes kategóriák között átfedés is lehet, az alkoholfogyasztással kapcsolatos problémák súlyosbodhatnak.

A FELÉPÜLÉS

„A változás szakaszokban, stádiumokban zajlik, a segítő beavatkozáskor a kliens motivációs állapotának, a változásra való készenlétének felismerése szükséges." Az úgynevezett Prochaska–DiClemente modell szerint nem az a fontos, hogy az addikció miért és hogyan alakult ki, a hangsúly a függőség folyamatára és „befejeződésére", a felépülésre helyeződik át. A kórházi kezelés rövid ideje alatt a változás előidézésére csak kismértékben van lehetőség. A Prochaska–DiClemente-féle modell szerint a kliens itt eljut az elszánás előtti stádiumba, nagyon ritkán pedig az elszánás fázisába is. Az elszánás és a döntés meghozatalában a következők játszanak szerepet: – a konzulens és a segítséget igénylő kliens személyes kapcsolatának minősége, a hozzátartozók támogatása, illetve játszmái, a további lehetőségek pontos ismerete; – a kliensnek a képességeivel, a rehabilitációs intézmény működésével vagy személyzetével kapcsolatos félelme vagy bizonytalansága; – a kliens saját képességeinek minimalizálása és a kezelés elutasítása az esetleges kudarcok elkerülése érdekében. […]

Forrás: Boros Károlyné: Alkoholbetegek felépülési lehetőségei – Életformaváltás a tartós absztinencia és józanság fenntartásához. (részlet) In: Embertárs, 2014./4. 287–305.

Tratterjesztés

A Széchenyi utcai gyülekezetünkben a két istentiszteleti alkalmat követően:

- Szentírást
- bibliai témájú könyveket
- hitépítő kiadványokat
- traktátusokat
- igés kártyákat, könyvjelzőket, matricákat
- evangéliumi naptárakat
- kazettákat és CD-t

vásárolhat minden kedves érdeklődő.

VILÁGTALAN URALKODÓ, FELÜLRŐL KAPOTT BÖLCSESSÉGGEL

Államalapító Szent István, Szent László király és Könyves Kálmán legendáját, koronázási ceremóniáját követően ebben az évben II. (Vak) Béla legendájával, trónra kerülésével ismerkedhetett meg a közönség Székesfehérváron. Ármány és szerelem, istenfélő uralkodás és kicsapongás, bölcsesség és brutális leszámolások. Aki azt képzelte, hogy csak a 20. század volt képes fenevadakat teremteni a hatalom megragadása érdekében, az nagyon téved.

II. Béla király az egyik legkevésbé ismert magyar uralkodónk a történelemben. Sorsa és életútja egyaránt tükröz személyes tragédiát, de Istent kereső hűséget is. Személyének, korának felidézésével sorrendben negyedikként mutattak be magyar uralkodót Székesfehérváron a Királyi Napok ünnepségsorozat alkalmával. A koronázási szertartásjátékban a Vörösmarty Színház igazgatója, Szikora János rendezésében elevenítették fel a király látó életének utolsó képeit, majd bemutatták a világtalan országvezető küzdelmeit.

Elmondható, hogy augusztus 13-án és 14-én, a Nemzeti Emlékhelyen felépített szabadtéri előadáson mind színészi és művészi játékában, mind pedig látványtechnikájában egy valóban zseniális, grandiózus és emlékezetes alkotás született. Bepillanthattunk a halálra készülő II. (Vak) Béla (Száraz Dénes) és Felicián koronázó érsek (Blaskó Péter) között zajló párbeszédbe, a haldokló uralkodó életösszegzésébe. Drámai képsorok által szemlélhettük a Horváth Csaba rendező-koreográfus munkája nyomán megelevenedő, szimbolikusan is rendkívül kifejező megvakítási jelenetet, amikor Könyves Kálmán parancsára katonák a trónra pályázó Álmos herceget és kisfiát, Bélát fosztják meg szeme világától. A fiatalon trónra kerülő II. Istvánnal (Sághy Tamás alakításában) azonban „elszalad a ló". A korán ölébe hullott hatalom és dicsőség megrontja, dőzsölésbe és kicsapongásba kezd, egyszerre több nő karjaiban keresi boldogságát.

A korábbi előadásokból a közönség számára ismert kivetítő fal alkalmazásával (interaktív, a színészek között mozgó kameratechnikával, arcközeli képsorokkal) segítette a rendező a színpadi jelenetek, gesztusok, cselekmények pontosabb és érthetőbb tolmácsolását a közönség számára. Így például II. István és Felicián érsek párbeszédét, amelyben a főpap igyekezett a regnáló uralkodót lelkére beszélve észre téríteni, hogy hagyjon fel egészségtelen és erkölcstelen életével – a főpap perszе nem járt sok sikerrel. A kivetítőn követhettük figyelemmel István és Béla békülékennyé váló párbeszédét is. S ez a látványtechnika segítette hozzá a közönséget ahhoz is, hogy elmélyedhessen a felidézett, nevezetes 1131. április 28-i fennkölt események üzenetében, amikor a székesfehérvári koronázó bazilikában Felicián érsek Béla fejére helyezte az uralkodói koronát. A király egy rendkívül vonzó nőt kap feleségül maga mellé, Ilona személyében (Závodszky Noémi), aki nem csak lenyűgöző teremtés, de okos asszony is, aki, ha érdekei úgy kívánják, vérszomjassá képes változni. Legalábbis ezt a következtetést vonhatta le a néző, miközben az aradi vérengzés koreografált (de még így is idegborzoló) pillanatait szemlélhette meg. A jelenet szerint az addigi (Könyves Kálmán- és II. István-párti) uralkodói elitből hirtelenjében nem kívánt ellenzékivé vált főúri csoportot apríttatta miszlikbe a királyné egy parancsával. A megelevenedő nagyívű királylegendát Mihályi Győző páratlan, mesemondós hangorgánumával tette feledhetetlenné és vonta be játékába nézőközönségét is. Nem csak azért beszélhetünk szertartásjátékról, mert az előadás helyszíne, az egykori koronázótemplom erre kötelez, hanem mert a művészeti produkció állandó és markáns szakrális üzenetet is hordoz: uralkodóink többsége meggyőződéssel vallotta, királyi hatalmát Istentől kapta, s ebből következően Neki is tartozik számadással, népe javára.

– „De hogyan vezethetnék én, egy világtalan egy országot?" – tette fel II. Béla a kérdést, amelyre a neje, karonfogva őt, megadja a választ: „Ahogyan téged vezet az asszonyod!"

Szűcs Gábor

BARTIMEUS
EGYESÜLET

Meghívó

A **Bartimeus Egyesület**, valamint **székesfehérvári keresztyén gyülekezetek** szeretettel meghívják Önt és kedves Családját közös szeretetszolgálati alkalmukra, ahol az együttlét során adományként átadásra kerül érdeklődő látássérültek, gyengénlátók és mozgásukban korlátozottak számára egy audió eszköz, amely tartalmazza a teljes Biblia hangzó változatát, valamint egy áhítatgyűjteményt.

Időpont: 2016. szeptember 10. (szombat), 10:00-11:30 óra

Helyszín: Székesfehérvár, Széchenyi utcai református templom és gyülekezeti ház (Széchenyi u. 16.)

Parkolási lehetőség: a Talemtum Református Ált. Isk. udvarán, illetve a közeli utcákban

Az alkalmat követően szeretetvendégség ad lehetőséget a további beszélgetésre.

Szeretettel várjuk ajándékozó együttlétünkre!

Anyakönyvi hírek

2016. 05. 08–2016. 08. 24.

Megkereszteltük:

Baka Botondot, Baumann Marcellt, Bencsik Levente Márkot, Csányi Máté Alexet, Feyer Hannát, Gellér Mátét, Gellér Zsófiát, Gyurján Kolost, Király Natália Ramónát, Kovács Tamást, Lukács Dávid Zoltánt, Marinka Adrienn Lilit, Nagy Flórát, Nagybaczoni-Keresztes Balázst, Nagybaczoni-Keresztes Viktóriát, Osztotics Annabellát, Parall Máté Balázst, Parall Abigél Fruzsinát, Pintér Ákost, Schneider Bencét, Strausz Annát, Szabados Zsófiát, Szalontai Dórát, Szilágyi Hubát, Szilágyi Rózát, Tóth Lénát, Túrós Nóra Lilit, Venczel-Kocs Bíborkát és Venczel-Kocs Botondot.

Imádkozunk értük.

Isten áldását kértük:

Jáger András Péter és Kis Enikő, Csányi Zoltán József és Egervári Marianna, Hüvely Zsolt László és Szabó Judit Márta, Sára Zsolt és Both Réka, Galambos Csaba és Tóth Judit, Borsos András és Futterer Judit Anna, Németh Antal és Szabó Szilvia, Dani János és Nemes Veronika, Szirbek András és Zólyomi Szimonetta, Bekker Zoltán és Nagy Veronika, Gróf Márton és Gombás Veronika Eszter, Tuza Péter és Horváth Gabriella, Varga Róbert Tibor és Szombat Diána, Kerekes Gergely és dr. Horváth Rita Petra, Miklós Máté és Balla Beáta házasságára.

Imádkozunk értük.

Eltemettük:

Babos István, 75 éves; Baki Józsefné sz. Krisztián Katalin, 78 éves; Bodri József, 53 éves; Dobozi Dénes, 72 éves; Domokos Endre Attila, 75 éves; Dzsaja Lajosné sz. Fisi Erzsébet, 72 éves; Filotás Jánosné sz. Makovi Erzsébet, 83 éves; Fületlen József, 95 éves; Gángó Györgyné sz. Kuti Róza, 81 éves; Hajdu Margit, 88 éves; Hushegyi Istvánné sz. Csete Erzsébet, 67 éves; Jakab Imre, 85 éves; Jónás Dániel, 52 éves; Dr. Kávássyné Dr. Kamarás Erika, 82 éves; Kiss Ferenc, 72 éves; Kiss Istvánné sz. Südi Rozália, 80 éves; özv. Kovacsik Józsefné sz. Kovács Erzsébet, 84 éves; László Imréné sz. Szűcs Mária, 87 éves; Léhner Alfonzné sz. Szőnyegi Lujza, 67 éves; Dr. Nagy József, 83 éves; Pornói Gyuláné sz. Dömötöri Erika, 65 éves; Rönkös Józsefné sz. Varga Ágnes Magdolna, 63 éves; Seper Lászlóné sz. Keller Anna, 75 éves; Séra József, 96 éves; Takács Hajnalka, 58 éves; Tóth István, 85 éves; Trifunov Lászlóné sz. Kovács Mária, 82 éves; Turzó Zsigmondné sz. Sándorovits Éva Julianna, 77 éves; Varga Gyuláné sz. Filotás Katalin, 79 éves; Zólyomi Lajos, 80 éves testvérünket.

Imádkozunk a gyászolókért.

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai

Széchenyi utca

Vasárnap: 08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)
10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, ovis istentisztelet;
Ünnepnapokon és a hónap utolsó vasárnapján délelőtt úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.
Minden hónap 1. és 3. vasárnapján:
16:00 Harmincasok-negyvenesek köre
Minden hónap 2. vasárnapján:
16:00 Családosok köre
Minden hónap 4. vasárnapján:
16:00 Szolgálók felkészítése
Hétfő: 16:30 Szenvedélybetegségből szabadulást keresők és azokat segítők összejövetele (Kékkereszt csoport)
Keddenként:
első kedd: 18.00 „Egymás terhét hordozzátok" imaóra mindenkinek
második: 18.00 Presbiteri bibliaóra
harmadik: 18:00 Keresztelői előkészítő, 19:00 Jegyesoktatás
Szerda: Baba-mama kör 9:30 órától, Énekkari próba 18:30-tól
Csütörtök: 17:00 Gyülekezeti bibliaóra
Csütörtök: 19:00 Gyülekezeti bibliaóra (előtte 18.15-től imaközösség)
Péntek: 17:00 Biztos Szikla Klub (kisifi)
Péntek: 17:00 KFC (Keresztyén Fiatalok Clubja)
Péntek: 18:00 Tabuk nélkül
Péntek: 18.00 Fiatal nők köre
Szombat: 18:00 Fiatal felnőttek (Ex-Aktívifi)
Szombat: 18:30 Énekkari próba
Minden hó 3. keddjén: 18:00 Presbiter feleségek köre
Minden hó 1. szerdáján: 15:00 Nyugdíjas lelkész házaspárok, illetve özvegyek bibliaórája a Gyülekezeti Központban
Minden hó 1. péntekjén: 14:00 Református Nyugdíjas Klub
Minden hó 2. vasárnapján: Teázás a 10 órás istentisztelet után az udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Maroshegy

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet az imaházban
Kéthetente hétfőn: 17:00 Bibliaóra az imaházban
Csütörtök: 17:00 Imanna imakör

Budai út

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet (ovisoknak, kisiskolásoknak és tiniknek külön csoportokban)
Egyházi nagy ünnepeken és a hónap első vasárnapján úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.
Szerda: 16:00 - 18:00 Hivatali órák
Szerda: 18:00 Bibliakör
Péntek: 10:00 Baba-mama klub
Az altemplomi urnakegyhely nyári nyitva tartása:
Szerda és péntek: 16–18 óráig,
vasárnap (és állami ünnepnapokon) 9–12 óráig

Hálásan köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak a Széchenyi úti templomunk külső és belső felújításához! A költségek kb. felét csak kölcsönből tudtuk rendezni, amit 2012. januárjától 5 éven át kell törlesztenie egyházközségünknek. Szeretettel kérjük, hogy hordozzák imádságaikban, és továbbra is támogassák adományaikkal ezt a nemes ügyet!

Lelkészi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.
Hivatali órák:
Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;
Vasárnap: 8,30 -10,00 11,00 -12,00
Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;
e-mail: hivatal@albaref.hu
Internet: www.albaref.hu
Lelkipásztorok:
Somogyi László, Berze János
Ujvári Sándor Csaba beosztott lelkész
Fehérvári Dávid beosztott lelkész
Deák Péter ifjúsági lelkész
Diakónus: Somogyiné Gyüre Mária
Adminisztrátor: Sárkány Anna
Bankszámlaszám:
UniCredit 10918001-00000021-42850004

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYAINK

– Hit, Remény, Szeretet Alapítvány –
Székesfehérvár, Széchenyi út 16.
Tel: 22/312-785

Bankszámlaszám:
Unicredit 10918001-00000053-90940017
Adószám: (Szja 1 %-hoz) 18501317-1-07
Céljai és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

Támogassuk az Alapítványt és az Egyházat az szja 1-1 %-ával!

Református Egyház technikai száma:
(Szja 1%-hoz): 0066

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI

Olajfa Református Óvoda:
8000 Székesfehérvár, Horvát I. u. 1.
Tel.: 22/316-378; e-mail: ovoda@albaref.hu
Vezető óvónő: Róth Róbertné
Talentum Református Általános Iskola:
8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.
Tel.: 06-22/310-018, e-mail: iskolatitkar@albaref.hu
Igazgató: Szanyó Gáborné

Felhívjuk a Kedves Testvérek figyelmét, Egyházközségünk Széchenyi utcai templomának felújítási munkálataira szánt adományaikat, pénzbeli felajánlásaikat az alábbi bankszámlára szíveskedjenek eljuttatni:
Unicredit 10918001-00000021-42850004

Letölthető igehirdetések Mp3 formátumban! e-mail: bekesseg@albaref.hu www.albaref.hu

BÉKESSÉG
A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Kiadó: Hit, Remény, Szeretet Alapítvány
Felelős szerkesztő: Somogyi László
Szerkesztő: Ujváriné Császár Boglárka
Nyomdai munkák: Bezsit Bt., Felelős vezető: Farkas István